

சைவ பரிபாலன சபை வெளியீடு
ஆரம்பம்: விரோதி ஸ்ரீ ஆவணி 26 ஆம் ௨
(1889)

பிரதி விலை: ரூபா 10
செய்தித் தாளாகப் பதிவு பெற்றது.

இந்து சாதனம்

(HINDU ORGAN)

புத்தகம்: 111

விக்ரம வருடம் பங்குனித் திங்கள் 25 ஆம் நாள்
(07-04-2001) பங்குனிப் பூரணை

இதழ்: 12

இலண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளை நிதி உதவியுடன்
யாழ். போதனா வைத்தியசாலையில்
கண் சத்திர சிகிச்சை கூடம்

செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகனின்
முயற்சியால் கைகூடியது
கண் தான சபையும் உதயம்

யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் 05-02-2001 ஆம் திகதி கண் சத்திர சிகிச்சைக் கூடமொன்று திறந்து வைக்கப்பட்டது. இக்கூடம் செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் அயரா முயற்சியால் இலண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளையினரின் நிதி உதவியுடன் பன்னிரண்டு இலட்ச ரூபா செலவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

போதனா வைத்தியசாலைப் பணிப் பாளர் டாக்டர் செல்வி நவமலர் கனகரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் புதிய கட்டடம் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

திறப்பு வைபவத்தில் உரையாற்றிய செஞ்சொற் செல்வர், யாழ்ப்பாண மக்களிடையே கண்தானம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும்

நோக்குடன் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கள் கண்தானச் சபை என்னுமோர் சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள நற் செய்தி யொன்றையும் அறிவித்தார். (ஆசிரிய தலையங்கம் - பக்கம் 8, 9)

“திருநின்ற செர்மையே
செர்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக்கரையன் தன்
அடியார்க்கும் அடியேன் — சுந்தரர்

அப்பர் குருபூசை:

சித்திரைச் சதயம் (19-04-2001)

வாசக நேயர்கள் அனைவருக்கும்
இனிய புத்தாண்டு வாழ்த்துக்கள்.
பிறக்கும் விஷு வருடத்தில்
சாத்தியும் சமாதானமும்
நிலைப் பிரார்த்திப்போம்.

— ஆசிரியர்

ஆறுமுகநாவலர் முதல் பண்டிதமணி வரை சைவம் வளர்த்த சான்றோர்கள் - (9):

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

— பக்கலைப் புலவர் க. சி. குலந்தினம் —

(புத்தகம் 111 இதழ் 11 இன் தொடர்ச்சி)

ஐயரவர்களும் நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்களும்

சைவப்பெரியார் ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை அவர்கள் 24-11-1864 ஆம் நாளில் திருச்சிராப்பள்ளியில் தோன்றியவர். தத்துவ சாத்திரத்தில் பட்டம் பெற்றுச் சட்டம் பயின்று நீதிபதி உத்தியோகமும் பார்த்தவர். சைவசித்தாந்தத்தில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டு சிவஞானபோதம் முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் அருமையாக மொழிபெயர்த்தவர். தேவாரப் பதிகங்கள் சிலவற்றை மொழிபெயர்த்ததோடு தமிழ்ப்பண்பாட்டில் தலைப்பாகை திருநீறு சந்தனம் முதலியவற்றைப் பேணியவர்.

ஆங்கிலேயர் பலருக்கும் ஆனந்தக்குமாரசுவாமி, சுவாமி விவேகானந்தர் முதலானோருக்கும் சித்தாந்தம் கைவரச் செய்தவர். புகழ்பெற்ற ரமணசாஸ்திரிகள் பாராட்டும்ளவில் 1900 முதல் 1906 ஆம் ஆண்டு வரை சித்தாந்த சூழிகை என்னும் ஆங்கில மாத வெளியீட்டில் அருமையாகச் சைவம் பரப்பி வந்தவர். அன்றி மதிப்புகுரியவரான மகாதேவ சாஸ்திரிகள் என்பவரைக் கொண்டு நீலகண்ட பாடியத்தை ஆங்கிலத்தில் ஸ்ரீபாஷ்யம் என்னும் பெயரில் அருமையாக மொழி பெயர்ப்பித்து வெளியிட்டு வந்தவர்.

பிரசண்டமாருதம் சோமசுந்தரநாயக்கர் என்னும் பெரியவரோடு இணையிரியாது சேர்ந்து சைவம் வளர்ப்பவ வழிகள் அமைத்தவர். கற்கத்தா அலக்பாத்த நகரங்களில் நடைபெற்ற சமய விழாக்களில் சைவம் பேசி ஆங்கிலேயரைக் கவர்ந்தவர். கிழக்குத்தேய ஞான நூல் வரிசைகளை ஆங்கிலத்தில் தொகுத்து வெளியிட்ட பேராசிரியர் மாக்ஸ் முல்லர் என்பார் பிள்ளையவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டிருந்தார். இத்தகைய புகழ்பூத்த நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள் தாம் ஆறுமுகநாவலர்வர்களின் நூல்களை நன்கு கற்றதாகக் கூறியுள்ளார்.

நல்லசாமிப்பிள்ளையவர்கள் செந்திநாதையரவர்களைப் பெரிதும் மதித்துப் பலவிடங்களில் பேசியும் எழுதியும் உள்ளார். அவற்றை இங்கே தருவதாயின் அவை தனியொரு சுவடியாக அமையும். விரிவஞ்சி ஒரு சில வரிகளையாவது படித்தறிவோமாக.

“எமக்குத் தெரிந்தமட்டில், இத்தமிழ் நாட்டில் இரு மொழியிலும் வல்லுனராகி அதிலும் வேதாகம நூல்களில் பயின்று நம் ஆகமாந்தங்களையும், அதன் பூர்வோத்திரங்களையும் பூர்த்தியாயுணர்ந்து, அதிலும் அவ்வுண்மைகளை நம்மனோர் உணரும் பொருட்டு அநேக நூல்களையும், பத்திரிகைகளையும் பதிப்பித்து நம் சைவத்தை வளர்த்தவர்களில் நம் ஐயரவர்களை விட இன்னும் பெரியாரைக் கண்டிலம்.”

சைவசித்தாந்த கலாநிதி

செந்திநாதையரவர்கள் மறைந்து முப்பத்தைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னர், அவருக்குச் சைவசித்தாந்த கலாநிதி என்னும் பட்டமளித்து, அவரின் பெரும் புகழை நன்கு பரப்பியவர் பண்டிதமணி கண்பதிப்பிள்ளை அவர்களாவர். பண்டிதமணியவர்கள் ஐயரவர்களை மகான் செந்திநாதையரவர்கள் என்றே மனமுருகி வழங்குதல் வழக்கமாகும்.

பண்டிதமணியவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாய் வந்து சேர்ந்தவை ஐயரவர்கள் உபயோகித்த புத்தகப் பலகையும் அன்னாரின் நூல்கள் சிலவுமாகும். ஐயரவர்கள் செய்த சித்தாந்தப் படத்தின் பிரதிகள் பலவற்றைப் பண்டிதரவர்கள் பலருக்கு அன்பளிப்புச் செய்ததும் உண்டு.

யாழ்ப்பாணக் கலாசார மூலம் கந்தபுராணம் என்றும், வைதிக சைவசித்தாந்த இலக்கியம் என்றும் பேசி வந்த பண்டிதமணி, “இந்த யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு செந்திநாதையர் சிந்திக்கத் தொடங்கினார்” என்றவாறு ஐயரவர்களின் பெருமை பரப்பப் புறப்பட்டார்.

வியாசபகவான் செய்த பிரமசூத்திரத்துக்கும் அதற்குச் சங்கராசாரியர் செய்த பாடியத்துக்கும் தொடர்பில்லை என்று கண்டு சொன்னவர் செந்திநாதையர் என்பர்.

சங்கராசாரிய சுவாமிகள் பத்து உபநிடதங்களுக்குச் செய்த உரைகளிலும் சைவம் வெகுவாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கண்டு, சைவ வேதாந்தம் என்றும் நூலை எழுதியவர் செந்திநாதையர்.

செந்திநாதையர் செய்த நீலகண்ட பாடிய மொழி பெயர்ப்பில் எழுதிய உபக்ரமணிகை என்னும் முகவுரைகள் இரண்டு. இந்த இரண்டும் தனித்தனி கோடி பொன் பெறும் என்றும், தனித்தனி கலாநிதிப் பட்டத்துக்குத் தகுதி போதும் என்றும் பண்டிதமணி கருதுவர்.

ஐயரவர்கள் எங்கள் கலாசாரத்துக்குச் செய்த அரும் பெரு முயற்சிகளைக் கணக்கிட்டு விளக்கிய பண்டிதமணி, ஐயரவர்களின் உபக்ரமணிகள், தத்துவப்பட விளக்கக் குறிப்பு, சைவவேதாந்தக் குறிப்பு, கந்தபுராண நவந்தக் குறிப்பு, ஆகியன மிக இன்றியமையாதன என்றும், அவை யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்தின் கலங்கரை விளக்கங்கள் என்றும் கருதுவர்.

ஐயரவர்கள் திரட்டிய கந்தபுராண நவந்தத்தில் உள்ள எட்டுப் பிரகரணங்களின் அடிக்குறிப்பை பண்டிதமணியவர்கள் வெகுவாகப் போற்றுவர்.

செந்திநாதையரவர்கள் எப்படியான சைவசித்தாந்தியாக இருந்திருப்பார் என்பதை ஆராய்ந்த பண்டிதமணியவர்களுக்கு, ஐயரவர்களின் அருமைப் புதல்வி வழிகாட்டியாயிருந்தார். அந்த அம்மையார் தந்தந்தையாரின் நூல்களை விற்பனை செய்தபோது, புத்தகக் குவியலிற் கிடந்த சூதசங்கீதை என்னும் நூலை வெளியே கொடுக்க விரும்பவில்லை. அந்த நூலில் ஏகான்மவாதிகள் இடைச் செருகலாகச் செய்த திருவிளையாடல்கள் பொதிந்திருந்தமையால், அந்நூல் ஊரைக் கெடுத்து விடும் என்று அம்மையார் கருதினார். இதுவொன்றே அம்மையாரின் தந்தையாரான ஐயரவர்களின் சித்தாந்த சைவப் பற்றை அறியப் போதுமானது என்பர்.

(15 ம் பக்கம் பார்க்க)

அப்பர் சுவாமிகள் குருபூசை — 19-04-2001:

அப்பர்

— செ. வெ. ஜம்புலிங்கபிள்ளை —

இடையறாப் பேரன்பும் மறைவாகு
மினைவிறியு முழுவார்த்தின்
படையறாத் திருக்கரமுஞ் சிவபெரு
மான்திருவடிக் கேபதிந்த நெஞ்சும்
நடையறாப் பெருந்துறவும் வாக்காப்
பெருந்தகைதன் ஞானப்பாடற்
றொடையறாச்சிவ்வாயுஞ் சிவவேடப்
பொலிவழகுந் துதித்துவாழ்வாம்

இப்பாடல் காஞ்சிப் புராணத்தி
லுள்ள அப்பர் சுவாமிகளின் துதியா
கும். இது சிவஞான முனிவர் பாடி
யது. சுவாமிகளின் நிலையை உள்ள
படி விளக்குவது. இத்துதியைக்
கூர்ந்து நோக்கின் சுவாமிகளின் உரு
வம் எமது மனக்கண்ணில் தோற்றும்.
சுவாமிகள் ஞானத்திற் சரியா
பாதத்தை அனுசரித்து அதன்படி
ஒழுகிய ஞானாசாரியர் சிவபிரானி
டத்து எப்போதும் பேரன்புடையவர்
அவ்வன்பிற்கு அடையாளமாக அவர்
கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர்
பெருகியபடி இருக்கும். கையில் உழ
வாரப்படை என்னும் புல் பூண்டுக
ளைச் செதுக்க சிறு ஆயுதமொன்று
எப்போதும் உண்டு. அவருடைய
மனம் சதா சிவபெருமானுடைய திரு
வடியிலேயே பதிந்து கிடக்கும். இப்
படிப் பதிந்து கிடப்பதால் அவருக்கு
உலகப்பற்று ஒன்றுமில்லை. ஆகை
யால் அவர் முற்றத்துறந்த துறவி
யாவர். திருநாவுக்கரசர் என்னும்
பெயருக்கேற்ப அவருடைய பாடல்
கள் மதுரம் வாய்ந்தவை. ஞானத்தைப்
போதிப்பவை. இத்தகைய தேவாரப்
பாக்கள் அவருடைய திருவாயிலிருந்து
தங்கு தடையின்றி வந்து கொண்டே
யிருக்கும். அவருடைய சிவவேடப்
பொலிவு எம்மைபெல்லாம் சிவசாத
னங்களைப் பூணச்செய்யத் தூண்டும்.
சுவாமிகள் திருநீற்றை நிறையப் பூசு
பவர் என்பதைப் பின்வரும் பாடலால்
அறியலாம்.

கொண்ட லாடிய விழிகளுங்
கோலவெண் ணற்று
வண்ட லாடிய மேனியு
மல்கு மானந்த
முண்ட தாங்கெதி ரெடுத்தென
வோதுசெம் பாட்டுங்
கண்டு கேட்டரு ணாவினுக்
கர்ப்பனைக் கலப்பாம்.

நாயனாருடைய திருமேனியிற்ற
ரிக்கப்பட்ட திறுநீறு அவர் கண்களி
லிருந்து வழியும் ஆனந்தக் கண்ணீ
ரோடு பிசறிக்கொள்ளுவதால், திரு
நீற்றுக் குழம்பு திருமேனி முழுவதும்
காணப்படுகிறதென்று கச்சியப்பர்
வர்ணித்திருப்பது வியக்கத்தக்கது.

சுவாமிகள் தாம் செய்யும்
சரியைத் தொண்டுகளின் மேன்மை
யைப் பின்வரும் திருத்தாண்டகத்தில்
எமக்கெல்லாம் புகட்டுகின்றார்.

நிலைபெறமா நெண்ணுத்யேல்
நெஞ்சே நீவா
நீத்தலுமெம் பிரானுடைய
கோயில் புக்குப்
புல்வதன்முன் னலகீட்டு
மெழுக்கு மிட்டுப்
பூமாலை புனைந்தேத்தீப்
புகழ்ந்து பாடித்
தலையார்க் கும்மிட்டுக்
கூத்து மாடிச்
சங்கரா சயபோற்றி
போற்றி யென்றும்
அலைபுனல்சேர் செஞ்சுடையெம்
மாத் யென்றும்
ஆரூரா வென்றென்றே
யலறா நில்வே.

திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுகல்,
பூமாலை கட்டுதல், பாடுதல், ஆடுதல்
முசலிய தொண்டுகள் புரிவதால் மன
ஒருமைப்பாடு கிடைக்குமென்று எமக்
குக் கூறுகின்றனர். மனம் ஒருவழி
நில்லாது ஊசல்போல் ஆடிக்கொண்
டேயிருக்கும் மனக்குரங்கு என்கிறார்
தாயுமானவர். கோயிற்றிருத்தொண்
டுகள் மன அமைதி உண்டாக்குவதிற்
சிறப்பானவை என்பது நமது நாய
னார் போதனை இக்கருத்தையே
மாணிக்கவாசகரும்,

மெய்நா னரும்பி விதிர் விதிர்ந்துன்
விரையார் கழற்கென்
கைதான் தலைவைந்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதுமீயுள்ளம்
பொய்நான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றி யென்னுங்
கைதா னெகிறவிடே னுடையா
யென்னைக் கண்டுகொள்ளே,
என்னும் திருவாசகத்திற் கூறுகிறார்.

“பூக்கைக் கொண்டரன்
பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன்
நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை
டேதயல மந்து
காக்கைக் கேயிரை
யாக்கீக் கழிவரே.”

‘ஆக்கையாற் பயனென்
அண்ணகோயில் வலர்வந்து
பூக்கையாலட்டிப் போற்றியென்
னாத விவ்வாக்கையாற் பயனென்’

என்னும் திருப்பாடல்கள் சிவபூசை
யின் சிறப்பைப் பேசுகின்றன, பஞ்
சாக்கரத்தின் பெருமையைப் பல
பாடல்களிலும் சிறப்பாகப் பஞ்சாக்
கரப் பதிகத்திலும் பேசுகின்றார்.
திருநீற்றணியும் போது பஞ்சாக்
கரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு அணிய
வேண்டுமென்பதைத் திருப்பாதிரிப்
புலியூர்ப்பதிகத்தில் கூறுகிறார்.

கருவாய்க் கிடந்துள் கழலே
நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துள்த னாமம்
பயின்றே னுனதருளால்
தீருவாய் பொலியச் சிவாய நம
வென்றுந் தணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதிந் பாதிரிப்
புலியூர் அரணே.
முதலிய பாடல்கள் கவனிக்கத்தக்கன.

பஞ்சாக்கரம் எல்லாவற்றையுந்
தருமென்பதை!

‘நமச்சி வாயவே
ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே
நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே
நாநவின் நேத்துமே
நமச்சி வாயவே
நன்னெறி காட்டுமே”

“எந்தையார் திருநாமம் நமச்சிவாய
வென்
றெழுவார்க் கீரு விசும்பி விநக்க
லாமே”

என்னும் திருப்பாடல்களால் பகர்களின்
றார். மானுட சரீரத்தின் இழியை
யும் நிலையாமையையும் பல பாடல்
களில் முழங்கக் காணலாம். அவற்
றின் ஒரு பாடல் வருமாறு:

“ஒரு முழ முள்ளகுட்ட மொன்பது
துறையுடைத்தாய்
அரை முழ மதனகலம் அதனில் வாழ்
முதலை ஐந்து
பெரு முறை வாய்தல் பற்றிக் கிடந்து
நான் பிதற்றுக்கின்றேன்
கருமுக்கீல் தவறும் மாடக் கச்சி
யேகம்பள்ளே”

அறம் வளர்த்த நாயகி

“ஐயன் அளந்தபடி இருநாழி
கொண்டு அண்டமெல்லாம்
உய்ய அறம் செய்யும் உன்னையும்
போற்றி... -...”

என்கிறார் அபிராமிப்பட்டர்.
காஞ்சி காமாட்சி இறைவரிடம் பெற்ற
இருநாழி நெல்லைக் கொண்டு முப்
பத்தியிரண்டு அறங்கள் செய்ததாகப்
புராணங்கள் கூறுகின்றன.

அன்னை வளர்த்த முப்பத்தியி
ரண்டு அறங்கள் பின்வருமாறு:

1. ஆதுலர்க்குச்சாலை — ஏழைக
ளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தல்.
2. ஒதுவார்க்குணவு — கல்வியிலு
கின்றவர்களுக்கு கல்வியளித்து,
அவர்களைப் பராமரித்தல்.
3. அறுசமயத்தார்க்கு உண்டி —
சமயங்களில் ஆறுவகை உண்டு.
இந்த ஆறுவகைச் சமயத்தாருக்
கும் சமயவேறுபாடு இன்றி உண
வளித்தல்;
4. பசுவுக்கு வாயுறை — பசுக்களுக்
குத் தீனியளித்துப் பராமரித்தல்.
5. சிறைச்சோறு — சிறையிலுள்ள
கைதிகள் பட்டினி கிடக்காமலி
ருக்க அவர்களுக்கு உணவளித்
தல்.
6. ஐயம் — யாசித்து வருகின்றவர்
களுக்கு உதவியளித்தல்.
7. தின்பண்டம் நல்கல் — வழிப்
போக்கர்களுக்கு உணவு முதலி
யவை அளித்து உபசரித்தல்.
8. அறவைச்சோறு — அநாதை
களுக்கு அன்னதானம் அளித்தல்
9. மகப்பெறுவித்தல் — பிரசவிக்கும்
போது அந்தத் தாய்க்கு உதவுதல்
10. மகவு வளர்த்தல் — குழந்தைக
ளைப் பராமரித்துப் பாதுகாத்த
ல்.
11. மகப்பால் வார்த்தல் — பாலின்
றித் தவிக்கும் குழந்தைகளுக்குப்
பால் கொடுத்து உதவுதல்.

12. அறவைப் பிணம் சுடுதல் —
ஏழைகள் இறந்து போனால்
அவர்களது ஈமக்கிரியைகளைச்
செய்ய உதவுதல்.

13. அறவைத்தூரியம் — அநாதைக
ளுக்குத் துணிகள் வழங்கி அவர்
களது மானம் காத்தல்.

14. சுண்ணம் — வெற்றிலை
போடுபவர்க்குச் சுண்ணாம்பு
கொடுத்து உதவுதல்.

15. நோய்மருந்து — நோயாளிக
ளுக்கு மருந்து கொடுத்து உதவு
தல்.

16. வண்ணார் — ஏழைகள் துணி
துவைத்துத் தூய்மைப்படுத்திக்
கொள்ள உதவி செய்தல்.

17. நாவிதர் — ஏழைகள் முடிவெட்
டிக் கொள்ள உதவுதல்.

18. கண்ணாடி — தங்களை ஒழுங்கு
படுத்திக் கொள்ளக் கண்ணாடி
கொடுத்து உதவுதல்.

19. காதோலை — பெண்கள் காது
களில் அணிகலன்கள் இல்லாமல்
இருந்தால், காதில் அணிந்து
கொள்ளப் பணை ஒலைகளா
லான ஆபரணங்களைக்
கொடுத்து உதவுதல்.

20. கண்மருந்து — பெண்கள் கண்
களை அழகுபடுத்திக் கொள்ளக்
கண்மையினை அவர்களுக்குக்
கொடுத்து உதவுதல்.

21. தலைக்கெண்ணெய் — தலைக்கு
எண்ணெய் தடவ வழியில்லாமல்
பறட்டைத்தலையுடன் இருக்
கும் ஏழைகளுக்கு எண்ணெய்
கொடுத்து உதவுதல்.

22. பெண்போகம் — பெண்ணிடம்
இன்பம் அனுபவிக்க விரும்பு
கின்றவனுக்கு. அதற்கேற்ற
தனி இடம் கொடுத்து உதவு
தல்.

23. பிறர்துயர் காத்தல் — மற்றவர்
களுக்குக் காயம் ஏற்பட்டாலோ
அல்லது அவர்கள் நோய்வாய்ப்
பட்டாலோ அவர்களுடைய
உபாதையினைப் போக்க உதவு
தல்.

24. தண்ணீர்ப்பந்தல் — தாகத்தால்
கஷ்டப்படுபவர்க்குத் தாகம்
தீர்க்கத் தண்ணீர் கொடுத்து
உதவுதல்.

25. மடம் — வழிப்போக்கர்கள் தங்கி
இளைப்பாறச் சாலைகளில் தங்
கும் விடுதிகளைக் கட்டுதல்.

26. தடம் — அதுபோலவே வழிப்
போக்கர்கள் நீரருந்திக் களைப்
பாறத் தடாகங்களை ஏற்படுத்தி
துதல்.

27. சோலை — மக்கள் தங்கி இளைப்
பாறவும் பொழுது போக்கவும்
மரங்கள் நிரம்பிய சோலைகளை
ஏற்படுத்துதல்.

28. ஆவுரிஞ்சுதறி — பசுக்கள் உட
லைத் தேய்த்து இளைப்பாற,
பசுக்கள் அதிகம் உள்ள இடங்
களில் தட்டிகளை அமைத்துக்
கொடுத்தல்.

29. விலங்கிற்குணவு — எல்லா வகை
மிருகங்களுக்கும் பசிதீர உணவ
ளித்தல்.

30. ஏறுவிடுதல் — பசுக்கள் சினை
யாவதற்காகக் காளைமாடுக
ளைக் கொடுத்து உதவுதல்.

31. வீலைகொடுத்து உயிர்காத்தல்
— ஒரு உயிரைக் காப்பாற்று
வதற்காகச் செலவு ஏற்படும்
என்றால் அந்தச் செலவை ஏற்க
முன்வந்து அந்த உயிரைக் காத்த
ல்.

32. கன்னிகாதானம் — ஒரு பெண்
னுக்குத் திருமணம் நடக்கத்
தேவையான உதவிகளைச்
செய்தல்.

சைவப் பிரகாச சமாசீயம்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பணிகளும் - 7

(புத்தகம் 111, இதழ் 9 இன் தொடர்ச்சி)

சைவப் பிரகாச சமாசீயம்

நாவலர் பெருமான் செய்ய நினைத்திருந்த - அவரது சீவிய காலத்தில் நிறைவு செய்யமுடியாமற் போனபணிகளை இதுவரை சுருக்கமாகக் கூறினோம். நாவலர் பெருமான் ஐம் பத்தாறு வயதிலேயே இவ்வுலக வாழ்வை முடித்துக் கொண்டது சைவ உலகுக்குத் தாங்க முடியாத பேரிழப்பாயமைந்தது. சைவ அபிமானிகளும் அவரது மாணவர்களும் செய்வதறியாது கலங்கினர். அவர் செய்ய நினைத்திருந்த பெருமுயற்சிகளையெல்லாம் நன்கு அறிந்தும் உணர்ந்துமிருந்த அவரது மாணாக்கர்களுள் வை. ஆறுமுகப்பிள்ளை, கு. செல்வநாயகம் பிள்ளை, மா. வைத்தியலிங்கபிள்ளை, இ. மயில்வாகனம்பிள்ளை, வே. சின்னட்டிப்பிள்ளை, வை. வைத்தியலிங்கபிள்ளை, வை. செல்லப்பாபிள்ளை, சி. சின்னத்தம்பிசெட்டி, சு. இராமலிங்கபிள்ளை, சி. சின்னையாபிள்ளை, ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, க. கதிர்காமப்பிள்ளை, வே. ஆறுமுகம்பிள்ளை ஆகிய பதினமூவர், நாவலர் பெருமாவின் பணிகளைத் தனித்து ஒருவராலும் தொடரமுடியாது எனக்கருதி, ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சபையாக இயங்குவதெனத் தீர்மானித்தனர். அவர்கள் பதினமூவரும் சைவப்பிரகாச சமாசீயம் எனும் பெயரில் ஒரு சபையை உருவாக்கினர். அவர்கள் தம்மிடையே அவரவர் வசதிக்கேற்பப் பணம் கொடுத்து சைவப்பிரகாசயந்திரம் எனும் பெயரோடு ஒரு அச்சியந்திரத்தையும் அதற்கான சகல கருவிகளையும் சென்னப்பட்டணத்திலிருந்து திருவித்து வண்ணார்பண்ணையில் வண்ணை வைத்தீஸ்வர சுவாமி கோவில் கிழக்கு வீதியிலே வாடகைக்குப் பெற்ற ஒரு கட்டடத்திலே அச்சைவப்பிரகாச யந்திரத்தை ஸ்தாபித்து அவ்வியந்திரம் பாவிக்கப்பட வேண்டிய விதமும், அதன் வரவு செலவு முதலியவைகளை நடத்த வேண்டிய விதமும் செலவு நீக்கி மீத வரவு செலவுழிக்கப்பட வேண்டிய விதமும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் நடத்துவதற்கான சட்டதிட்டங்கள், விதிகளையெல்லாம் ஏற்படுத்தி அதை ஒரு நொத்தாரிஸ் முன்னிலையில் அத்தாட்சி பண்ணுவித்து உறுதியாக்கிக் கொண்டு 1880 ஆம் ஆண்டு ஆவணி

மாதம் பதினாறாம் திகதி "உதயபானு" என்னும் பத்திரிகையைத் தொடங்கி நடத்தி வந்தார்கள். இப்பத்திரிகைக்கு திரு. த. கைலாசபிள்ளையும் அவர்பின் திரு. வி. வேலுப்பிள்ளையும் அவர்பின் திரு. ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளையும் பத்திரிகாசிரியர்களாகப் பணியாற்றினர். சைவசமயிகளுக்கென ஒரு பத்திரிகை இல்லாதிருந்த காலத்தில் வெளிவந்த இப்பத்திரிகை சைவ சமயிகளின் பிரச்சினைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதில் பெரும் பங்காற்றியது. அத்துடன் கந்தபுராணம் முதலிய பல நூல்கள் இச்சைவப்பிரகாச யந்திரத்தில் அச்சிடப்படலாயின. உதயபானு நான்கு வருடங்களுக்கு மேல் ஒழுங்காக வெளிவந்த பின், 1884 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியுடன் வெளிவராத நின்று விட்டது. இது இவ்வாறாக.

காக் (Kock) ஆங்கில வித்தியாசாலை

பறங்கித்தெருப் பகுதியிலே சப்பல் வீதியில் வாழ்ந்து வந்த காக்பாதிரியார் (Rev. Kock) என்பவர் 1882 ஆம் ஆண்டளவில் ஓர் ஆங்கில வித்தியாசாலையைத் தொடங்கி நடத்தி வந்தார். அவரது வித்தியாசாலையிலே உபாத்தியாயர்களாக இருந்தவர்கள் திருவாளர்கள் வே. கனகரத்தினம், இ. அருளம்பலம், மா. சபாபதி, ச. பொன்னுத்துரை நா. பொன்னையா, சி. காசிப்பிள்ளை முதலானவர்கள் ஆவர். இவ்வித்தியாசாலை அரசினர் உதவி நன்கொடைப் பணம் பெற்றதாலும் சைவாசார முறைக்குப் பங்கமில்லாது நடத்தப்பட்டதாலும் வண்ணார்பண்ணை, நல்லூர் முதலான இடங்களிலே யிருந்து அநேகசைவப்பிள்ளைகள் அங்கு சென்றுகல்வி கற்றார்கள். காக்பாதிரியார் உத்தியோக உயர்வு பெற்றுக் கொழும்புக்குச் செல்ல பிறக்கர்பெஞ்சமின் சந்தியாகுப்பிள்ளை இப்பாடசாலையை ஏற்றுச் சிலகாலம் நடத்தி வந்தார். இது இவ்வாறிருக்க

சுதேசிய பட்டண உயர்நிலைப் பள்ளி (The Native Town High School)

யாழ்ப்பாணம் மத்திய வித்தியாசாலையில் (Jaffna Central School) தலைமை ஆசிரியராக இருந்தவரும் தமிழ், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் ஆகிய

மொழிகளில் தேர்ச்சி பெற்றவருமாகிய முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை உவில்லியம் நெவினஸ் என்பார் அவ்வித்தியாசாலையிலிருந்து விலகி, பறங்கித் தெருப்பகுதியிலே யுள்ள இரண்டாம் குறுக்குத் தெருவிலே ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கு 1887 ஆம் ஆண்டில் சுதேசிய பட்டண உயர்நிலைப் பள்ளி (The Native Town High School) என்னும் பெயரில் ஆங்கில வித்தியாசாலையொன்றைத் தொடங்கி நடத்தி வந்தார். இவ்வித்தியாசாலையில் திருவாளர்கள் ச அப்பாபிள்ளை, கணபதிப்பிள்ளை, இளைய தம்பி போன்றோர் ஆசிரியர்களாயிருந்தனர். வித்தியாசாலையை நடத்துவதற்கு பணப்பற்றாக்குறை ஒரு பிரச்சினையாக இருந்தது. இப்பள்ளியின் போஷகராக இருந்தவரும் பிரபல நியாயவாதியும், தேசிய உணர்வும், கொடையுள்ளமும் கொண்டவருமாகிய திரு. சின்னத்தம்பி நாகலிங்கம் என்பார் வேண்டிய பொருளுதவி செய்து இப்பள்ளியைப் போஷித்து வந்தார். போஷகர் என்ற ரீதியில் திரு. நாகலிங்கம் அவர்கள் பாடசாலை விவகாரங்களில் தீவிர கவனம் செலுத்தி வந்தார்.

இது இவ்வாறிருக்க, உவில்லியம்ஸ் நெவினஸ் முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள் ஐம்பது ஆண்டுகள் ஆசிரியத்தொழில் பார்த்த பின் இளைப்பாறத் தீர்மானித்து பாடசாலையைத் திரு. நாகலிங்கம் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தார்.

விக்ரோறியா வாசிசாலை (Victoria Reading Hall)

விக்ரோறியா மகாராணி முடிபுணைந்த ஐம்பதாவது வருடப் பூர்த்தி விழா 20-06-1887 ஆம் திகதி அமைந்தது. அந்நிகழ்வு பிரித்தானியாவிலும் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நாடுகளிலும் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது, அப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் பறங்கித்தெரு இறங்கு துறைக்குச் சமீபமாகவுள்ள கிட்டங்கியொன்றில் கேனிக்கை முதலானவைகளுடன் பெரும் விருந்தும் கொண்டாட்டமும் நடைபெற்றது.

(12ம் பக்கம் பார்க்க)

ஞானிகளும் சிரிப்பார்களா ?

— சிவக்கவிமணி —

ஞானிகள் பல திறப்படுவர்; இவர்களை உலகில் அறிகின்ற விதமும் பல; மயிர் வளர்க்கின்றவர்கள்; நகம் வளர்க்கின்றவர்கள்; உடல் கழுவாத வளர்க்கின்றவர்கள்; பேசுகின்ற வர்கள்; பேசாதவர்கள்; பேசுகின்ற வர்கள்; உடையில்லாதவர்கள்; கோவணம் உடையவர்கள்; என்றிவ்வாறு பலபல விதமாக உலகவர் ஞானிகளைப்பற்றி நினைத்துக் காண்கின்றனர். ஆனால் நாம் இங்குப் பேசும் ஞானிகள் இந்த வகைகளுள் எல்லாம் அடங்கிவர்களல்லர். அடங்காதவர்களும்ல்லர்; இவர்களை அறிந்துகொள்ளுதல் மிகக் கடினம்; செத்தாரைப்போலே திரி; செத்திட் டிருப்பர் சிவயோகியர்களே; எத்தொழிலில் நின்றாலும் சித்தம் சிவனிடத்தே நினைத்துள்ளவர்கள்; ஞான மீசன்பாலன்பே: பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார்; விழித்தகண் குருடாத்திரி வீரர்; மின்னார் சடையார் தமக்காளாம் விதியால் வாழ்வார். கந்தை மிகையாங்கருத்துடையார்; "நாமார்க்குங் குடியல்லோம் சங்கரற்கே மீளா ஆளாவோம்" "வானந் துளங்கில் என்?" "மன்னரோடுறவு மஞ்சேன்" "கற்றாரை யான் வேண்டேன் கற்பனவு மினியமையும்" என்று பலவாறு கூறப்படும் தன்மைகளை ஒருவாறு அறியலாம்.

சிரிப்பு என்பது உள்ள மகிழ்ச்சியின் வெளித் தோற்றம். சிலபோது கோபம் இகழ்ச்சி முதலியவற்றிலும் சிரிப்பு நிகழும். அவைவேறு. சிரிப்பு மனிதருக்கே உரியது. பிற உயிர்கள் எவையும் சிரிப்பதில்லை. அவற்றின் உள் மகிழ்ச்சியை வேறு வகையால் அறிதல்வேண்டும். "பசுக்களெல்லாம் நாத்தழும்ப நக்கி மோந்தணைந்து கணைப்பொடு நயந்து, வாய்த்தெழுந்த களிப்பினால் வாலெடுத்துத்துள்ளிய பின்" (திருமுலர் புரா. 14) "ஆனி னங்களணைந்த மகிழ்ச்சியளவின்றி... அருகுசாந் துருகித் தாயாந் தன்மை நிலையினவாய்க் கணைத்துச் சுரந்து முலைக்கண்கள் கறவாமே பால் பொழிந்தனவால்" (சுண்டீசர் புரா. 30) முதலியவை பார்க்க; மனிதர்களைச் சிரிக்கின்ற பிராணி" என்று வரையறுப்பாருமுண்டு. "மனிதன் சமைத்து உண்கின்ற பிராணி" "ஆபுதங்கள் செய்து உபயோகிக்

கின்ற பிராணி" "நிமிர்ந்து நிற்கின்ற பிராணி" என்று பலப்பல விதமாய் வரையறை கூறுவார்கள்; அவற்றுள் "மனிதன் சிரிக்கின்ற பிராணி" என்பது ஒன்று. ஆனால் இவையெல்லாம் சிரிப்புக்கேயிடமாய் மனிதத் தன்மையைக் குறைத்துக் கூறுதலே யாம். உண்மையானவரையறையாவது "மனிதன் நினைக்கின்ற பிராணி" என்பதேயாம். நினைக்கவேண்டுவது இது; நினைக்கக்கூடாதது இது என்ற நின்று நினைப்பவன் மனிதன்; இவ்வாறு நினைக்கும் மனிதநிற்றலையான மனிதர்கள் தான் ஞானிகள் எனப்படுவோர்.

ஞானிகளும் சிரிப்பார்களா? என்று தலைப்பில் கேட்டோம்; அந்தக் கேள்விக்கு விடை சொல்லுதல் எளிதான காரியமன்று; "ஞானிகள் சிரிக்கமாட்டார்கள். சிரிப்பு என்பது கேலிக் கூத்து. கொக்கரிப்பு, வேடிக்கை, விகடம் முதலிய தாழ்ந்த மனநிலைகளுக்கே இடமாகும்." "உயர்ந்த ஆழ்ந்த சூழ்ந்த மனநிலை (serious and serene and deep concentration) உடையாரிடம் சிரிப்புக்கு இடமில்லை" என்று பலபேர் நினைக்கிறார்கள்; பரமண்டலத்தில் வேடிக்கை, விளையாட்டு, குதூகலம், சிரிப்பு முதலியவற்றுக்கு இடமில்லை என்று வேதகுருக்கள்மார்கள் கூறுவார்களாம். பூணைகளும் வால் குழைத்து விளையாடாமலிருக்கும்படி அவற்றின் வால்களை வெட்டி-விடுவார்கள் என்றொரு அமெரிக்க ஆசிரியர் வேடிக்கையாய் எழுதினார். ஞானிகள் எப்பொழுதும் அழுது கொண்டேயிருப்பார்கள், அழுழுஞ்சிகள் என்று சிலர்கருதுகின்றார்கள். ஆனால் "மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாரும் திருவடிவும்" என்று நமது பெரியோரைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறதே என்றால் அது வேறு. இவர்கள் கண்ணீர்வேறு; மற்ற உலகருள் மகன் செத்தான், பெண்டாட்டி இறந்தாள்; தந்தையார் போயினார், தாயாரும் போயினார் என்றபோதெல்லாம் மக்கள் விடுக்கும் கண்ணீர் வேறு. முன்னையது, சிவனைப்பற்றிய ஆனந்தமாகிய சுத்தமுடைய கண்ணீர், "அன்பர்வார்ந்த கண்ணரு விமஞ்சனசாலை" (திருவிசைப்பா) என்றபடி அது இறைவர் விரும்பி

ஆடும் தீர்த்தமாகும். ஆனால் பின்னையது (நமது உலகத்துத் துன்பக் கண்ணீர்) மலசலம்போல அசுத்தக் கண்ணீர். இவையிரண்டையும் கண்ணீர் என்ற ஒரு தன்மைபற்றியே ஒன்று எனக் கருதுவது அறியாமையேயாகும். கோயில்கள், மடங்கள் இவைகளிலும் பணம் இருக்கிறது. உலகத்தார் துராசையாய் மக்கள் கொள்ளைகொண்டு சேர்க்கும் இடத்திலும் பணம் இருக்கிறது. இந்த ரூபாய்க்கும் 16 அணாகள் விலை அந்த ரூபாய்க்கும் 16 அணாதான் விலை என்று இரண்டும் ஒன்று என்று எடுத்து கோயில் மடங்களின் பணத்தையெடுத்து உலகச் செயல்களுக்குச் செலவிடலாம் என்று கூறுவோர்களது மடமை எப்படியோ அப்படியேதானிதுவும்,

சிரிப்பினும் பேதமுண்டோ? எனின் உண்டு. ஞானிகளின் சிரிப்பு வேறு அது இறைவனையே பற்றி நிற்கும்; உலகத்தைப் பற்றியிராது. அது உயிரைச் சுத்தமாக்கிப் பிறவியை அறுக்கும். மக்களின் உலகச்சிரிப்பு வேறு அது சடசம்பந்தமானது. அசுத்தமானது மேலும் பிறவிக்கு வித்தாகும்.

ஞானிகளும் சிரிப்பார்கள்: "சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்" என்பது திருவாசகம். அவர்கள் இறைவனோடுதான் கூடி விளையாடிச் சிரிப்பார்கள். அந்த நிலை நம்மனோர்க்கு விளங்குதல் கடினம். சிறிது மாறுகண்ணுடைய சிறு பிள்ளைகளுள் ஒருவன் மற்றவனைப் பார்த்து "அடே! அவன் ஒன்றரைக்கண்ணண்டு ரியோ" என்று விளையாடுவதுண்டு அது போல அப்பர் சுவாமிகள் இறைவரை நோக்கி இறைவரே முழுக்கண்ணுடைமையும் கண்ணில்லாமை என்பதல்லவா? அரைக்கண்ணுடையாரை நான் எங்கு நகண்டதில்லை; நீர் உமது உடம்பில் அரைவாசியை உமையம்மைக்குப் பாகம் பிரித்துக் கொடுத்து விட்டீர்; ஆதலின் உமக்குள்ள மூன்று கண்களுள் உமக்குப் பாதிதான் பாத்திரம்; நீர் ஒன்றரைக் கண்ணரே" என்று சுவாமியுடன் வேடிக்கை பேசிச் சிரிக்கின்றார்.

(11 ம் பக்கம் பார்க்க)

ஆயகலைகள் அறுபத்துநான்கு

“ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை”

என சரஸ்வதி தேவியைத் தினமும் வழிபட்டுப் போற்றுகிறோம். இங்கே கலை என்பது கல்வி அறிவையும் உள்ளடக்கியது கலைகளை அறுபத்து நான்காகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். அவை பின்வருமாறு:

1. அக்கர இலக்கணம் — மொழி உச்சரிப்பு, படிக்கும் முறை ஆகியவற்றைக் கற்றுக்கொடுப்பது.
2. இலிகிதம் — எழுதும்முறை பற்றிய படிப்பு
3. கணிகிதம் — எண்கள் பற்றிய படிப்பு
4. வேதம் — வேதங்கள், சட்டங்கள் ஆகியவை பற்றிய படிப்பு
5. புராணம் — புராணங்களைப் படிப்பது பற்றிய கலை
6. வியாகரணம் — இலக்கணம் பற்றியது
7. நீதி சாஸ்திரம் — நீதியைப் பரிபாலனம் செய்யும் முறை
8. சோதிட சாஸ்திரம் — சோதிடக் கலை
9. தர்ம சாஸ்திரம் — தர்ம வழிகளைப் போதிப்பது
10. யோக சாஸ்திரம்
11. மந்திர சாஸ்திரம்
12. சகுன சாஸ்திரம்
13. சிற்ப சாஸ்திரம்
14. வைத்திய சாஸ்திரம்
15. உருவ சாஸ்திரம் (சாமுத்திரிகம்)
16. இதிகாசம்
17. காவியம்
18. அலங்காரம்
19. நடிப்புக்கலை
20. நாடகம்
21. நடனம்
22. சத்தப்பிரம்மம் (ஒலிக்கல்வி)
23. வீணை
24. வேணு (புல்லாங்குழல்)
25. மிருதங்கம்
26. தாளம்
27. சத்திரப் பரீட்சை — புண்ணை ஆயுதத்தால் அறுத்துச் செய்யும் சிகிச்சை
28. கனக பரீட்சை — பொண்ணப் பரீட்சித்துத் தேரும் கலை
29. ரதப் பரீட்சை — (அரச வர்க்கத்தினர் பிரயாணம் செய்யும்) தேர்களைத் தேர்வு செய்யும் கலை
30. கச பரீட்சை (யானைகளை தேர்வு செய்வது)
31. அசுவ பரீட்சை (குதிரைகளை தேர்வு செய்வது)
32. ரத்தினப் பரீட்சை — இரத்தினக் கற்களைப் பரீட்சிக்கும் கலை
33. பூமி பரீட்சை — நிலத்தின் தன்மையைப் பரீட்சித்துக் கூறும் கலை
34. ராணுவக்கலை, போர்த்தந்திரம்
35. மல்யுத்தம்
36. ஆகருடனம் — மற்றவர்களைக் கேட்கச் செய்யும் கலை
37. உச்சாடனம் — மந்திரங்களை சரிவர உச்சரித்து கெட்ட ஆவிகளை வசியப்படுத்தி விரட்டுதல்
38. வித்துவேடனம் — நளிமான பேச்சுக்கள் மூலமாக மற்றவர்களை வசியப்படுத்துதல்.
39. மதன சாஸ்திரம் — காம சாஸ்திரம்
40. வசீகரணம் — பிறரை வசீகரிக்கும் கலை
41. மோகனம் — பிறரைத் தம் மீது மயங்க வைக்கும் கலை
42. இரச வாதம்
43. காந்தர்வ வாதம் — களவு மணம் பற்றிய அறிவு
44. பைபீல வாதம் — பிராணிகளின் பாஷையைக் கற்றல்
45. கவுத்துக வாதம் — கவலைப்படுவோரை மகிழ்வித்தல்
46. தாதுவாதம் — நாடித் துடிப்பை ஆராய்தல்
47. காருடம் — விஷத்தை மந்திரத்தால் இறக்குதல்
48. நடடம் — இழந்த பொருளை கண்டு பிடித்து மீட்டுத் தருதல்
49. முட்டி — கைக்குள் ஒளித்து வைத்து இருக்கும் பொருளைக் கண்டு பிடித்தல்
50. ஆகாயப் பிரவேசம் — காற்றில் கலந்து கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைதல்
51. ஆகாய கமனம் — காற்றில் நடத்தல்
52. பரகாய பிரவேசம் — கூடு விட்டுக் கூடு பாயும் கலை
53. அதிரிசயம் — மற்றவர்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து போதல்
54. இந்திர ஜாலம் — பிறர் அதிக யிக்கத்தக்க வித்தைகள் புரிதல்
55. மகேந்திர ஜாலம் — ஆகாயத்திலும் பூமியிலும் அற்புதங்கள் நிகழ்த்துதல்
56. அக்னி ஸ்தம்பம் — நெருப்பின் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துதல்
57. ஜல ஸ்தம்பம் — நீர்ன்மீது நடத்தல்
58. வாயு ஸ்தம்பம் — காற்றின் சக்தியைக் கட்டுப்படுத்துதல்
59. திட்டி ஸ்தம்பம் — (கண்கட்டு வித்தை)
60. வாக்கு ஸ்தம்பம் — வாய் மூலமாக புதுமைகளைச் செய்தல்.
61. சுக்லி ஸ்தம்பம் — (விந்தினைக் கட்டுப்படுத்துதல்),
62. கன்ன ஸ்தம்பம் — ஒளித்த பொருளை கண்டு பிடிக்க முடியாமல் செய்தல்
63. கட்க ஸ்தம்பம் — கத்தி போன்ற ஆயுதங்களை செயலற்றுப் போகச் செய்தல்.
64. அவஸ்தைப் பிரயோகம் — ஆத்மாவை விருப்பமான ஐந்து நிலைகளில் நிறுத்தி தேவதை களுடன் சம்பாஷித்தல்

இவ்வாறு கலைகள் அறுபத்து நான்காக வகுத்துச் சொல்லப்படுகின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமர னாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்துசாதனம்

விக்கிரம ஶு பங்குனி மீ 25 உ (07-04-2001)

பாடசாலைகளில் சமய போதனை

கடந்த (மாசி) மாத பெறும் முறைபற்றி எழு
இந்து சாதன இதழில் கிளி திய கட்டுரையொன்றில்
நொச்சி திருநெறிக் கழகத் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்
தலைவர் திரு. வே. மகா கள் பற்றி வாசகர்களின்
லிங்கம் அவர்கள் இக்காலத் கவனத்தை ஈர்க்க விரும்பு
தில் பாடசாலைகளில் கிறோம்.

இப்போது பாடசாலை களில் கற்பிக்கப்படும் சமய பாடமானது சமய உணர்வு அற்ற சந்ததியொன்றை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறதே என்பதை வேதனையுடன் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாயுள்ளோம்.

சமயவுணர்வு இல்லாத சமுதாயம் - ஒழுக்கமற்ற - பெரியோர்களை மதிக்காத - உலகாயதத்தில் அமிழ்ந்தி விடுகின்ற - பேராசை கொண்ட - அன்பு, கருணை, மனித நேயமற்ற - மிருகக் குணமுள்ள - மனிதக்கூட்டமாக மாறிவிடும்.

சமய உணர்வுள்ளவர்களிடம் ஒழுக்கம், பெரியோரை மதித்துப்பேணி அவர் சொற்கேட்டு நடத்தல், ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தல், அன்புடைமை, மனிதநேயம் போன்ற நற்குணங்கள் அமையப் பெறும்.

அதனாலேயே இந்நாட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அவரவர் சமயம்

கட்டாயமாகப் போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்த நல்ல கொள்கை உரிய பலனைத் தந்துகொண்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது - கவலைகொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நாவலர் பெருமானாலும் அவரைத் தொடர்ந்து அவரது பிரசாரத்தால் அருட்டப்பட்ட - கிராமங்கள் தோறும் வாழ்ந்த - வள்ளல்களாலும், சைவ பரிபாலன சபை, சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் போன்ற ஸ்தாபனங்களாலும், சேர் பொன். இராம நாதன் போன்ற தீர்க்கதரிசிகளாலும் இந்நாட்டில் சைவசமயிகள் வாழ்ந்த பிரதேசமெங்கும் - சிறப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாடெங்கும் - சைவப் பாடசாலைகள் அதிகளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1870 - 1950 காலப்பகுதியில் சமய சம்பந்தமான பாடங்கள் - சிறப்பாக நீதிநூல்கள்-மிக்க ஆர்வத்துடன் பிள்ளைகளுக்கும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டன. (9ம் பக்கம் பார்க்க)

கண் தான சபை

யாழ்ப்பாண இந்து மக்களிடையே கண்தானம் தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் யாழ்ப்பாண இந்துக்கள் கண்தான சபை ஒன்றினை ஆரம்பித்துள்ளதாக பிரபல சைவசமயப் பிரசாரகர் திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் அறிவித்துள்ளார். இது மிகவும் வரவேற்கப்பட வேண்டிய விடயம்.

* இந்துசமயம் நிறுவனப்படுத்தப்படல் வேண்டும். போன்ற பல யோசனைகளை இந்துசாதனம் கடந்த இரு வருடங்களாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளான். திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்களும் தமது சொல்லாற்றலைப் பயன்படுத்தி தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் இக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தி வருவதுடன் அவற்றிற்கு செயல் ரூபம் கொடுக்க தீவிரமாக முயன்று வருகிறார்.

சென்ற ஆண்டு தாம் இலண்டன் சென்றிருந்த போது யாழ்ப்போதனாவைத்தியசாலைக்குகண்சத்திர சிகிச்சைக்கூடமொன்று அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசி, அதனை மேல் நாட்டில் புலம்பெயர்த்து வாழும் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி,

இலண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளையின் உறுப்பினர்களின் உதவியாக பல இலட்ச ரூபாய்களைப் பெற்று வந்து மிகக் குறுகிய காலத்தில் யாழ்ப்போதனாவைத்தியசாலையில் கண்சத்திரசிகிச்சைக் கூடமொன்றை அமைத்து அதன் திறப்பு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தி முடித்திருக்கிறார் திரு. ஆறு திருமுருகன் அவர்கள். தமக்கு இறைவனால் தரப்பட்ட கொடையாகிய சொல்லாற்றலை ஆக்கபூர்வமான பணிகளுக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் இவ்வறப்பணியாளரின் செயற்பாடுகள் போற்றுகிறாயிது.

வையகம் துயர் தீர்க்க - குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க - லோகா சமஸ்தா சுகினோபவந்து - என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன் வாழ்ந்த இந்து சமூகம், குறுகிய மனப்பான்மை கொண்ட ஒரு சிலரின் வழிகாட்டுதல் காரணமாக, சமயச்சடங்கு

களும் விழாக்களும் செய்து விரதம் அனுட்டிப்பதும், கோவிற் கட்டடங்கள் கட்டுவதும் தேர், சப்பரங்கள் செய்விப்பதுவும் தான் சமய வாழ்வு என்ற நிலைக்கு குறுக்கப்பட்டது துரதிஷ்டவசமானது. அந்த மனப்பான்மை சிறிது சிறிதாக மாற்றத்துக்குள்ளாகி வருவது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

சைவம் ஒரு அன்பு மதம். பிற உயிர்களிடம் அன்பு செலுத்துவதும் அவர்கள் துயர்கண்டு கண்ணீர் சிந்துவதும் உண்மைச் சைவனின் இயல்பு. உண்மையான சைவன் சமூக சேவகனாகவும் இருப்பான். திருஞான சம்பந்தரும் அப்பரும் திருவீழிமிழலையில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது செய்த மக்கள் சேவையை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்வது நல்லது. மக்களுக்கு நல்லுபதேசம் செய்வதற்கும் அவர்கள் துன்பம் துடைப்பதற்கும் முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டதைப் பெரிய புராணம் எங்கும் பரக்கக் காண்கிறோம். (9ம் பக்கம் பார்க்க)

பாடசாலைகளில் சமய பேரத்தை

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் முதல் சைவப்பெரியார் சிவபாத சுந்தரனார் வரை பலர் சைவசமய ஆசிரியர்களாயிருந்து சைவசமயக் கல்வியைப் போதனை மூலமும் சாதனை மூலமும் பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழமாகப் பதியும் வண்ணம் போதித்தனர். திரு. C. K. சுவாமிநாதன், திரு. கைலாசபதி, பண்டிதமணிகணபதிப்பிள்ளை போன்ற சாதனையாளர்களின் நெறிப்படுத்தலின் கீழ் உருவாகிய சைவாசிரியர்களும் அவ்வழி நின்று சைவ உணர்வுள்ள, ஆரோக்கியமான சமுதாயமொன்றை உருவாக்கினர்.

அக்காலத்தில் - அறுபதாம் ஆண்டுகள் வரை - சைவப் பாடசாலைகளில் சமயப்பிரசங்கம், சமய தீட்சை வைத்தல், குருபூசை என்னுமிவைகள் மிகச் சிறப்பாகவும் விதிப்படியும் நடைபெற்று வந்தன. ஒழுக்கம், நீதி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் மாணவர் மத்தியில் ஆழமாகப் பதிய வைக்கப்பட்டன. சுருங்கக் கூறின், சைவப் பாடசாலைகளில் சைவப்பிள்ளைகளுக்கு சைவமுறைப்படி கல்வி பயிற்றப்பட்டது.

ஆனால் இன்றைய நிலை?

சமயபாடம் என்பது தேர்வில் சித்தி பெற - சிறப்புச் சித்தி பெறும் பாடங்களின் எண்ணிக்கையை ஒன்றால் அதிகரித்துக் கொள்வதற்காக - கற்கப்படும், கற்பிக்கப்படும் ஒரு பாடமாக நிலை கொண்டு வருகிறது.

சைவசமயம் கற்பிக்கும் அநேகமான ஆசிரியர்களுக்கு சைவசமய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், சைவசித்தாந்தத்தின் அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் என்பனபற்றித் தெளிவான விளக்கமில்லை. சில ஆசிரியர்கள் அரசாங்கத்தால் அச்சிட்டு வழங்கப்படும் புத்தகங்களில் உள்ளவற்றைத் தமது சொந்த வியாக்கியானங்களுடன் கலந்து மாணவர் மத்தியில் சமய அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் பற்றிய மயக்க நிலையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றனர்.

சமய பாடப் புத்தகங்களின்படி படிப்பித்துவிடுதல் மட்டுமே தமது கடமை என்ற மனப்பான்மையே அநேக ஆசிரியர்களிடம் காணப்படுகிறது, போத

னையிலும் பார்க்க சாதனையே கைகண்டது. ஆகவே சைவ சமயபாட ஆசிரியர்கள் சமய அனுடானங்களைத் தாமும் தவறாது சாதனை செய்து கொண்டு பிள்ளைகளைச் சாதனை செய்யும் படி தூண்டுதல் வேண்டும். அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தீட்சை பெறுதல், ஆலய வழிபாடு, சந்தியாவந்தனம் செய்தல், விரதமனுட்டித்தல் முதலியனவற்றைப் பற்றியும் பெரியாரைப் பேணல், நல்லொழுக்கம், கல்வியில் பயன், நல்லோர் சகவாசம், சத்தியம், அறம், அன்பு, மனிதநேயம் முதலிய விடயங்களைப் பற்றியும் பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழமாகப் பதியும் வண்ணம் போதித்தல் வேண்டும்.

தினமும் பாடசாலைகள் தொடங்கும் போது, கூட்டு வழிபாட்டுடன், ஆத்தி சூடி, கொன்றை வேந்தன், முதுரை, வாக்குண்டாம், நல்வழி, திருக்குறள் போன்ற நீதிநூல்களிலுள்ள பாடல்களில் ஒவ்வொன்றைப் பீடிகையாகக் கொண்டு பத்து நிமிடங்கள் நீதி, ஒழுக்கம் பற்றிப் போதித்தல் வேண்டும்.

சைவசமயம் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் சமயம் கற்பித்தலைத் தொழிலாக அன்றித் தொண்டாகக் கருத வேண்டும். இவ்வாறான மனப்பாங்கு ஏற்பட சைவசமய சாதனையும் போதனையும் கலந்த பயிற்சி வகுப்புகள் இலவசமாக சமய பாட ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான சாதனையும் போதனையும் கலந்த பயிற்சிகளைக் கல்வித் திணைக்களத்தினால் அளிக்க முடியாது. ஆதினங்கள், சைவ சமய நிறுவனங்களால் இதனை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

பாடசாலைகளை அரசாங்கம் நடத்துகிறது. ஆசிரியர்கள் அரச ஊழியர்கள்; ஆகவே அரசு - கல்வித் திணைக்களம் - தான் ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டுமென்று குரலெழுப்புவது நாம் எதிர் பார்க்கும் பலனைத் தரப் போவதில்லை. எமது பிள்ளைகள் ஆரோக்கியமான சமய ஒழுக்கமுடையவர்களாக - உருவாகுவதற்கு எமது சமய நிறுவனங்களது பங்களிப்பே முக்கியமானது. காலந்தாழ்த்தாது செயலில் இறங்க வேண்டியது அவசியம்.

கண் தான சபை

(8ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில் நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில் படமாடக் கோயில் பகவற்கு அது ஆமே”

என்று மிகத் தெளிவாகத் திருமந்திரத்தில் திருமுலர் கூறியிருப்பதை ஆழந்து சிந்திக்க வேண்டுகிறோம்.

நாவலர் பெருமான் ஆற்றிய பணிகளில் பெரும் பான்மையானவை மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணிகளே. கல்வி வளர்ச்சிப்பணி, வேளாண்மை விருத்திப்பணி, பஞ்சகாலத்து நிவாரணப்பணி என்பன மறக்கக்கூடாதன.

இவ்விதழில் இன்னோரிடத்தில் காமாட்சி அன்னை ஏகாம்பரநாத சுவாமியிடம் இருநாழி (ஒரு கொத்து) நெல் பெற்று அதைக் கொண்டு அண்டமெலாம் உய்ய ஆற்றிய முப்பத்தியிரண்டு அறங்கள் என்ன வென்பதைத் தந்துள்ளோம். அறப்பணி என்பது சமூகப்பணி, சமுதாயப்பணி என்பதை இவை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. நாமெல்லாம் இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி வாழ வேண்டும் என்பதற்காக சிவபெருமான் பார்வதி தேவியாரை இடப்பாகம் கொண்டதாக மணிவாசகர் திருச்சாழலில் அருமையான ஒரு விளக்கம் அருகாமையான ஒரு போலவே தந்தார். அது போலவே அன்னை காமாட்சியும் நாம் அன்னை அறஞ் செய்ய என்னென்ன எடுத்துக் வேண்டுமென எடுத்துக்

காட்டியுள்ளார். ஐயன் அளந்த இருநாழி கொண்டு அறஞ் செய்து காட்டியமை, சிறுபொருள் உள்ளோர் தாமும் அறஞ் செய்ய முடியும் என்பதை எடுத்துக் காட்டவே.

கண்தானம் சைவ சமூகத்துக்கு புதியதல்ல. உலக சரித்திரத்தில் முதல் முதல் கண் தானம் செய்தவர் - அதுவும் உயிரோடு இருக்கும் போதே கண்ணைக் கொடுத்தவர் - ஒரு சைவன் தான். அவரைத் தான் கண்ணப்பர் என வணங்குகிறோம். கண்ணப்பர் இறைவன் மீதுள்ள பக்தி மிகுதியால் கண்ணை இடந்து கொடுத்தார். நடமாடும் கோவில்களான எமது சகோதரர்களுக்கு செய்யும் உதவி படமாடக் கோவில் பரமர்க்கு தாமே

என்னும் திருமுலர் வாக்கோடு சேர்த்து நோக்கும் போது தாம் இறந்த பின் தமது கண்ணை இன்னொருவருக்குக் கொடுக்க யாரும் பின் நிற்கார்.

ஏறத்தாழ நூறுபேர் பிறருடைய உதவியால் கண்பார்வை பெறக்கூடிய நிலையில் உள்ளதாக திரு - ஆறு. திருமுருகன் தகவல் தந்துள்ளார். எதுவித முதலீடுமின்றி - தாம் இறந்த பின் தமது கண்கள் இன்னொரு மனிதருக்கு ஒளி கொடுக்கும் அறத்தைப் போன்ற அறம் வேறில்லை. திருமுருகனுடைய முயற்சி வெற்றி பெற சைவ சமூகம் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்க முன்வர வேண்டும்

மெய்ச் சமயம்

— ச. சாரத்தீன முதலியார் —

உலகத்திலே நிலவும் சமயங்கள் அநந்தம், ஒரு சமயந்தானே பல்நெறிப்பட்டு நடத்தலும் பெரிதுண்டு. இங்ஙனம் பேதப்பட்டு வழங்கும் சமயங்களையெல்லாம் நமது சைவ சித்தாந்தம் நால்வகையின் வைத்து வகுத்துக் காட்டும், அவை தாம் புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமய மென்பனவாம், இந்த வகுப்பு அவ்வவ்வகுப்புக்குரிய சமயங்களுக்கும், உண்மைச் சுருதிகளாகிய வேதாகமங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பும் தொடர்பின்மையும் நோக்கிச் செய்யப்பட்டதாகும், இந்த வகுப்புக்கள் நான்கும் நமது பரதகண்டத்தில் வழங்கிவந்த சமயங்களை நோக்கியே அமைந்தனவாயினும், பிறநாடுகளில் வழங்கும் சமயங்களையும் இந்த வகுப்புக்குட்பட்டானே அடக்கிக் காட்டலாம்.

சமயங்கள் இங்ஙனம் பலபேதப்படுமாயினும், இவையெல்லாம் உண்மைச் சமயத்துக்குச் சோபான மார்க்கங்களுள்ளே சொல்லத்தக்கன. இது பற்றிய புறச்சமய வகுப்புப்பட்டனவாகிய தருக்கம், மீமாஞ்சம், ஏகான்மலாதம், சாங்கியம், பாஞ்சராத்திரம், யோகம் என்னும் ஆறு தரிசனங்களும் ஒன்றிற்கொன்று படித்துறையாய், இறுதியிற் சைவசித்தாந்தத்தை ஒருவன் அடைதற்குச் சாதனங்களாகுமென்று ஆன்றோர் விளக்கிக் காட்டுவர், சமயங்களெல்லாம் ஆன்மாக்கள் தத்தம் பக்குவத்திற்கு ஏற்ப இறைவனுடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய சாதனங்களாம் என்பது பற்றியே உலகம்மையாராகிய இமாபிராட்டியாரைச் சமயங்களைத் தந்தருளிய தலைவியென்று நமது சமயசாத்திரங்கள் எடுத்துச் சொல்வது. எந்தெந்தச் சமயத்தை அனுட்டித்தாலும், அந்தந்தச் சமயவாயிலாகப் பசுபதியாகிய சிவபெருமானே அனுக்கிரகஞ்செய்வரென்று நமது சைவ சித்தாந்தம் வற்புறுத்தோதும்,

யாதொரு தேய்வங் கொண்ம
ரத் தேய்வமாக யாங்கே
யாதொரு யானார் தாம் வருவர்
எவ்வெவர் தம்மையேனும் யாவரே
யென்னும் போற்றின்
அவ்வவரிடமாக்கொண்டே யவர்க்
கருள் நருவாம் போற்றி

என்று சமய நூல்கள் சிறிதும் உலோபமின்றி எடுத்துக் காட்டும்.

சமயத்தின் உதவிகொண்டன்றிக் கடவுளை அடையத் துணிவது கோலின்றி நடக்கத் துணிந்த முடவன் செயலை ஒக்கும், எமது சிற்றறிவிற்கு எட்டாது மாயாதீதராயுள்ள பரம்பொருளை, மாயாவரம்பினுட்பட்ட எமது சிற்றறிவுகொண்டு நாம் அடையலா மென்பது பெரும் பேதைமையாம், அந்தப்பொருளை நாம் அடைவதற்குச் சாதனமாயுள்ள சமயந்தானும் அந்தப் பொருளாற்றானே எமக்கு அளிக்கப்பட்டாலன்றி நாம் அந்தப் பொருளையடைவது கூடாது, மாயாவிருளில் மயங்கிக் கிடப்போர், அம்மாயாவிருளைய கன்று இறைவனடியைக் காண்டற்கு பாயமாகிய சமயமொன்றைத் தரவல்லுநரென்பது குருடன் குருடனுக்கு வழிகாட்ட வல்லுநன் என்பது போலும் ஓர் அபத்தமாம்.

இறைவனையும் இறைவனையடையும் நெறியையும் அந்த நெறியினது அருமையையும் அறியாரெல்லாம் அவ்விறைவனை எந்தெந்தச் சமய வாயிலாகவும் அடைதல் கூடுமென்றும், யாதானுமொரு சமயந்தானுமின்றி எவ்வெவரும் தத்தமது சீவசாட்சி வாயிலாகவும் அடையலாமென்றும் பிணங்குவர். இவர்கள் கடவுளுக்குத் தமக்கும், தமக்கும் பிரபஞ்சத்துக்குமுள்ள தொடர்பை அறியாமையிற் பற்றிய இங்ஙனமெல்லாம் பிணங்குவராயினர், இத்தொடர்பை உள்ளவாறு அறிந்தாலன்றிப் பிரபஞ்சத் தொடக்கையறுத்து இறைவனடித் தொடக்கைப் பெறுவது கூடாதாகும். நல்வினைகளைப் புரிதலும் கடவுளிடத்தன்பு செய்தலும் எமக்கு இறைவனடியைத் தலைப்படுத்தற்கண் சிறந்த உபாயங்களாகுமேனும், உண்மையறிவு தலைப்பட்டு, அவ்வறிவு வாயிலாக அன்பு முதிரப்பெற்று, அம்முதிற்சிகாரணமாக இறைவனுடைய உண்மைச் சொருபத்தைக் கண்டு, அக்காட்சி காரணமாக இறைவனுடைய திருவருண் முறையை எமது அனுபவத்தின் வைத்து ஐயந்திரிபறவுணர்ந்தாலன்றி எமக்கு உறுதிப்பயன் சித்திக்கமாட்டாது. இந்த முறைகளையே எமது சித்தாந்த சைவம் தசகாரியத்தில் வைத்து விளக்கிக் காட்டுவது.

இறைவன் தத்துவங்களைத் தோற்றி ஒடுக்கும் முறைகளையும், அத்தத்துவங்கள் வாயிலாகத் தனது திருவருளை ஆன்மாக்களுக்குச்சுரக்கும் முறைகளையும், அங்ஙனம் சுரக்கும் முகத்தால் ஆன்மாக்களைச் சிருட்டிக்கு முறைகளையும், ஒருவன் உள்ளவாறு அறிந்தாலன்றி அவன் அந்தத் திருவருள் விலாசத்தை உள்ளவாற்றிந்து அதன்கண் உண்மைப்பதி செய்யமாட்டான். இங்ஙனம் செய்யமாட்டாதவன், அத்திருவருளை அனுபவித்தலாகிய முத்தியின்பத்துக்கும் பக்குவனாகான்; இது பற்றிய தத்துவஞானம் தலைப்பட்டுத் தத்துவதரிசனம் தத்துவசுத்தி முதலிய வாய்க்கப் பெறுதல் வேண்டுமென்று சைவசித்தாந்தம் சாதிப்பது.

உண்மையை உள்ளவாறு கண்டாலன்றி அந்த உண்மை உள்ளபடி எமக்குச் சுவைக்கமாட்டாது. கடவுள் ஒருவரே உண்மை, உண்மைப் பொருள் ஒன்றே யன்றிப் பலவாக மாட்டாது இவ்வுண்மையை ஒன்றிற்கொன்று மாறாகிப் பல சமயங்களாலும் ஒருபடித்தாகக் காண்பது ஒரு போதுங் கூடாது. ஆகவே எல்லாச் சமயங்களாலும் இறுதிப் பயனாகிய உறுதிப்பயன் வாய்க்குமென்பது சமயத்தின் பிரயோசனத்தை அறியாத லௌகிகர் கூற்றன்றி உண்மை நிலைபினைபறிந்தார் கூற்றாகமாட்டாது. கடவுள் அருளிய சமயம் இது வென்பதையறியாதார் அந்தக் கடவுளை அடைபத்தக்காரென்பது, ஓர் ஊருக்குச் செல்லும் நெறியை அறிபாதவன் அவ்வுருக்குச் செல்லுதலை பொக்குமென்க.

ஆன்மாக்கள் தத்தமது இயற்கையுணர்வின்வழி நின்று அவ்வியற்கையுணர்விற செய்யத்தகுவன என்று தோன்றுவனவற்றைச் செய்து, செய்யத்தகாதன வெனத் தோன்றுவனவற்றை ஒழித்து ஒழுகுவாராயின் அவரெல்லாம் முத்தியடைவரென்பது சிலருடைய கொள்கை, முத்தியடைதற்கு ஆன்மாக்களுடைய இயற்கையுணர்வு போதியதாக மாட்டாது. இவ்வியற்கையுணர்வு முத்தியடைதற்கண் ஒரு சாதனமாகுமேனும் அவ்வுணர்வு திருவருள் காட்டியவழிச்

(11ம் பக்கம் பார்க்க)

ஞானிகளும் சிரிப்பார்களா ?

(6 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

**“இன்றரைக் கண்ணுடையா
ரெங்குமில்லை யிமயமெனும்
குன்றரைக் கண்ணன்
குலமகட்பாவைக்குக் கூறீட்டநான்
அன்றரைக் கண்ணுங்
கொடுத்துமை யானையும்பாகம்
ஒன்றரைக் கண்ணன் (வைத்த
கண்டிரொற்றி யூருறையுத்தமனே”**

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் இறை வருடன் விளையாடிச் சிரிக்கின்றார். “இறைவரே உம்மை ஒருகுணமுமில்லாதவர்; மானிடனையன்றிக் கடவுட்டன்மையற்றவர்; தேய்ந்த மதியை உடையவர் என்று பழி கூறுவேன்; அந்தப் பித்தன், இந்தப் பித்தன் என்று உமது பைத்தியக்காரத்தன்மை பற்றி ஏசுவேன்” என்கிறார்.

“.....வேலைநஞ்சுண் மழைதரு கண்டன், குணமிலி மானிடன், தேய் மதியன், பழை தருமாபரனென்றைவன் பழிப்பினையே” (நீத். 46)

“..... வெங்கரியின் உரிப்பிச்சன் நோலுடைப் பிச்சனஞ் குண்பிச்ச னூர்ச் சுடுகாட், டெரிப்பிச்ச னென் னையு மாளுடைப் பிச்சனென் நேசுவனே” (நீத். 49)

இனிச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இறைவருக்குத் தோழர் என்றமுறையில் அவருடன் வேடிக்கையாகப் பல விடத்தும் கேளிக்கை செய்து சிரிக்கிறார். வேதாரணியம் - கோடிக்கரை அங்கு கோடிக்குழகர் கோயில்; தனியாய்க் கடற்கரையில் இருக்கிறது. கடற்காற்றுக் கடிதாய் மணலையள்ளி வீசி அடிக்கிறது. பக்கத்தில் குடி ஒருவருமில்லை இதை ஆளுடைய நம்பிகள் பார்க்கிறார். ஏ! சுவாமி, நீர் ஏன் உமது சொந்த ஊர்களை விட்டு இந்தக் கடற்கரையில் வந்து தனியாய் இருக்கிறீர்; உமக்கு உம் ஊரைப்பற்றி மானக்கேடான வார்த்தை ஏதோ வந்து விட்டது போலும், உமக்குப் பிரியமான ஊர்கள் இரண்டு. ஒன்று ஒற்றியூர்; மற்றொன்று ஆரூர். இரண்டிலும் நீர் அரசராகி அரசாங்கம் செலுத்து

கிறீர், அப்படியிருந்தும் அங்கு வருபவர்கள் ஒற்றியூர் உம்மதன்று. நீர் கடன்பட்டு ஒற்றிவைத்த ஊர் என்கிறார்கள்; மற்றதனை உம்முடைய சொந்தமான தொன்மையான இராச தானியாகிய தலைநகரம் என்று கண்டும், இது ஆளுடைய ஊர் என்று ஆரூர் ஆரூர் என்று உம்மெதிரிலேயே கேட்கிறார்கள். இந்த அவமானம் பொறுக்கலாற்றாது இங்குவந்து கடற்கரையில் மனிதர் கண்ணிற்படாது கடலை நோக்கி வீற்றிருக்கிறீரோ? உமக்கு மதி (புத்தி) முற்றவில்லை என்று வேடிக்கை பேசிச் சிரிக்கிறார்.

இஃது அவர் பாட்டு.

**ஒற்றியூ ரென்ற ஊனத்தினா
லுதுதானோ?
அற்றப் படவா ருநென் நகன்றானோ
முற்றாமதிசூடிய கோடிக் குழா
எற்றால் மனியே யிருந்தாயெம்
யிரானே.**

ஆகவே, ஞானிகளும் சிரிக்கின்றார்களல்லவா?

நன்றி — சித்தாந்தம்

மெய்ச் சமயம்

(10ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சென்றாலன்றி முத்தி நிலையைக் காண வல்லாரகாது. கடவுள் உணர்வுக் குணர்வாய் நின்று ஆன்மாக்களை உணர்த்துதலால், இயற்கை உணர்வுதாலும் கடவுளாற்றானே நடத்தப்படுமென்று வாதித்தலுங்கூடும், பிரளயாகலர், சகலர் ஆகிய ஆன்மாக்களுக்கு உணர்வுக்குணர்வு மாத்திரையாய் நின்று கடவுள் உண்மையை உணர்த்துதற்கு அவர்கள் பக்குவம் உரியதன்றாதலாற்றானே கடவுள் குருமூர்த்தமாய் வெளிப்பட்டு அவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்துவரென்று எமது சைவ சித்தாந்தம் சாதிப்பது. இந்த உண்மையை யாம் எமது அனுபவத்தின் வைத்து இனிதறியக் கிடக்கின்றது. இந்த உலகத்திலே மானுடவடிவெடுத்தோர் இயற்கை முறையால் மாத்திரம் விருத்தியுறவது சிறிதும் கூடாதென்பது நாம் நாள் தோறும் காண்பதோர் அனுபவமாகும். ஆனது பற்றியன்றே செயற்கை முறையாகிய ஆசிரியரிசை அவர்களுக்கு இன்றியமையாது கிடக்கின்றது. லெளகீக

கல்விகளிற்றானும் ஆசிரிய கடன் வேண்டி நிற்பவராகிய மானுடர் அந்த லெளகீகத்தினும் அநேக மடங்கு காடினியமாகிய ஆன்மிக விஷயத்தில் ஒரு சமயத்தை வேண்டாது கடைத்தேறத்தக்காரென்பதும் சிறிதும் பொருத்தமுடைத்தாகாது. அன்றியும் இயற்கையுணர்வு மாத்திரையால் நாமெல்லாம் முத்திக் குரியராய் விடுவமென்றால், இயற்கை யுணர்வு மாத்திரையை யுடையன வாகிய மிருகங்களும் முத்தியடைதற்குரியனவாம் என்றபடியாகும். முத்தியடைதற்கு முக்கிய சாதனம் ஞானமேயாதலானும் இந்த ஞானம கடவுளருளிய சமயத்தாலன்றி வாய்க்கமாட்டாதலானும், எல்லாச்சமய வாயிலாகவும் முத்தியடைதல் கூடுமென்பது ஒருவாறனும் பொருந்தாதென்க.

இந்தக் காலத்திலே எல்லோருக்கும் திருப்தி கொடுத்தற்குரியவொரு கொள்கையைப் பிரதிபாதித்து விடுதல் வேண்டுமென்னுமோர் லெளகீக தரு

சனத்தை உற்று நோக்காது, லௌகீகப் பயன் மாத்திரையாகவே எடுத்தாண்டு, எல்லாச் சமயங்களும் இறைவனடியைச் சேர்தற்கு உபாயமாகுமென்றும், ஓர் ஊருக்குச் செல்வதற்குப் பல பாதைகள் இருத்தல் போலக் கடவுளை அடைதற்கும் பல பாதைகள் உளவாயினவென்றும், நமது லௌகீக அறிவினர் பலர், சமயத்தையும் லௌகீகப் பிரயோசனமொன்றே குறித்து எடுத்து விளக்குவர். சடப்பொருளாகிய ஓர் ஊரைச் சென்றடைதலைச் சித்துப் பொருளாகிய கடவுளைச் சென்றடைதற்கோர் உபமானமாக எடுத்துக் காட்டுவது சிறிதும் பொருந்தாது. கடவுளைச் சென்றடைவது அவருடைய உண்மைச் சொருபத்தை எமக்குச் சந்தேகவிபரீதமறத் தெள்ளித்துணர்த்தும் மெய் ஞானத்தாலன்றிப் பிறிதொன்றாலும் ஆகாது. கடவுள் திரிபொன்றுமில்லாத உண்மைப் பொருள். அந்தப் பொருளின் உண்மைச் சொருபத்தை அனுபவத்திற்கானும் காட்சியாகிய மெய்ஞ்ஞான மாத்திரமே அதனைச் சென்றடைதற்குரிய பாதையாகும்.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்)

சைவபரிபாலன சபை

சைவசமய பரிபாலன சபை

(5ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

அன்று பொன்விழா ஞாபகார்த்த வாசிகசாலை மாசு விக்ரோறியா (Victoria Reading Hall) என்ற பெயரில் வாசிகசாலையொன்றும் பெயரளவில் தாபிக்கப்பட்டது.

இது தொடங்கிய சிலகாலத்தின் பின் - 1887 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் பதினான்காம் திகதி - நாவலரவர்களின் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு அண்மையிலுள்ள வீடொன்றுக்கு இடமாற்றப்பட்டது. அன்று விக்ரோறியா வாசிகசாலை சம்பந்தமாக ஒரு கூட்டம் நாவலரவர்களது வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில் நியாயதூரந்தரர் திரு. சி. நாகலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது, அக்கூட்டத்தில் "வண்ணார்பண்ணையிலுள்ள படித்த வாலிபர்களின் முன்னேற்றம் கருதி வாசிகசாலையொன்று நிறுவுதல் அவசியம்" எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அன்று முதல் இவ்வாசிகசாலை முறைப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. முதல் வருட நிருவாகிகளாக நியாயவாதி சி. நாகலிங்கம் தலைவராகவும் திரு. கதிரவேற்பிள்ளை செயலாளராகவும் திரு. சித. மு. பகபதிச் செட்டியார் பொருளாளராகவும் திரு. வேலுப்பிள்ளை வாசிகசாலை நிர்வாகியாகவும் ஒரு மனதாகத் தெரிவாகினர். இவ்வாறு வாசிகசாலை வண்ணார்பண்ணையிலே சிறப்பாக இயங்க ஆரம்பித்தது. இதுநிற்சு.

கிறிஸ்துமத கண்டன சபை (Antichrist Society)

கிறிஸ்துமத போதகர்களாகிய பாதிரிமார் இங்கே வந்து தங்கள் சமயத்தைப் போதித்தும் சைவசமயத்தைத் தூஷித்தும் சமய அறிவு இல்லாதவர்களுள் பலரைத் தம் சமயத்திற் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். இதைக் கண்ணுற்ற சிவ. இ. மாரிமுத்துப்பிள்ளை, த. கைலாசபிள்ளை, ச. பொன்னம்பலபிள்ளை, வித்துவசிரோமணி), வை. சுப்பிரமணியபிள்ளை, சி. தம்பையாபிள்ளை (சுவாமிநாத பண்டிதர்) முதலானவர்கள் 1887 ஆம் ஆண்டு கிறிஸ்துமத கண்டன சபை (Antichrist Society) என்ற பெயரில் ஒரு சபையைக் கூட்டி அதன் மூலமாகச் சைவ சமயத்து உண்மைகளைப் பிரசங்கித்தும், துண்டுப் பிரசுரங்கள் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியும் வந்தார்கள்.

தம்முடைய சமயத்தை விடுத்து அந்நிய சமயங்களிற் பிரவேசிப்பவர்களுக்கு, அந்த அந்நிய சமயங்களிலுள்ள குற்றங்களைக் காட்டுதல் மாத்திரத்திலமையாது, நம்முடைய சமய உண்மைகளையும் அத்தியாவசியமாகப் போதித்தல் வேண்டும் - பிரசாரப்படுத்தல் வேண்டும் - எனச் சைவப் பெரியார்கள் பலரும் உணர்ந்தனர். இவர்கள் நாவலரின் மருகரும் நன்மாணாக்கரும் ஆகிய வித்துவசிரோமணி ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை அவர்களிடம் தம் கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அவர் சர்வதாரி வருடம் சித்திரை மாதம் பத்தொன்பதாம் நாள் (29-04-1888) ஞாயிற்றுக்கிழமையும் கிருஷ்ணபட்சத்துச் சதுர்த்தசியும் மூலநட்சத்திரமும் சித்தயோகமும், கௌலவ கரணமும் கூடிய சபதினத்திலே நாவலரவர்களது வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மண்டபத்திலே சைவசமய பரிபாலன சபை என ஒரு சபையைக் கூட்டி எல்லோரது அபிப்பிராயத்தையும் பெற்றுச் செயற்படுவது நல்லதெனக் கூறினார். அவ்வாறே அன்றைய தினம் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலே விசேட அபிடேக ஆராதனைகள் செய்யப்பட்டு, அங்கு ஏற்றி வைக்கப்பட்ட மங்கல தீபத்தை ஊர்வலமாக நாவலர் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைக்கு எடுத்துவந்து, நாவலர் ஏற்றிவைத்த சைவசமய விழிப்புணர்வு என்ற தீபம் என்றும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடன் சைவசமய பரிபாலன சபை என்ற ஸ்தாபனம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. கூட்டத்திற்கு வித்துவசிரோமணி அவர்கள் தலைமை வகித்து, சைவசமய பரிபாலனத்திற்கு அவசியம் செய்யப்பட வேண்டிய கருமங்கள் குறித்துத் தமது அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்தார். அப்போது அங்கு வந்திருந்தவர்கள் ஊர்தோறும் சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்யப்படல் வேண்டுமென்று கூறினார்கள்.

இம்முதற் கூட்டத்தில் தெரிவான நிர்வாக சபையினர் பின்வருமாறு.

- தலைவர்: வித்துவசிரோமணி
 ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
 செயலாளர்: திரு. த. கைலாசபிள்ளை
 பொருளாளர்: திரு. கு. சபாபதிச் செட்டியார் (சில நாட்கள்)

திரு. அ. சின்னப்பாபிள்ளை (சில நாட்களின் பின்னர்)

கணக்குப் பரிசோதகர்: திரு. சி. சபாபதிப்பிள்ளை

- அங்கத்தவர்கள்: (21 பேர்)
 மு. கணேச பண்டிதர்
 வி. சபாபதிக்குருக்கள்
 ஆ. சுப்பிரமணியபிள்ளை
 அ. தில்லையம்பலபிள்ளை
 அ. சபாபதிப்பிள்ளை
 கா. பொன்னம்பலபிள்ளை
 மு. கந்தையா மாப்பாண முதலியார்
 கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை
 இ. பொன்னம்பலபிள்ளை
 இ. வேலுப்பிள்ளை
 மா. வைத்தியலிங்கபிள்ளை
 ச. பொன்னம்பலபிள்ளை
 கி. வைத்தியலிங்கபிள்ளை
 வே. கனகரத்தினபிள்ளை
 சு. மயில்வாகனபிள்ளை
 இ. மயில்வாகனபிள்ளை
 வெ. மயில்வாகனபிள்ளை
 ச. வீரசிங்கபிள்ளை
 சி. சரவணமுத்துப்பிள்ளை
 வை. கதிர்காமப்பிள்ளை
 ச. சபாரத்தினபிள்ளை

இச்சபை தொடங்கிய சிறிது காலத்துள் உடுவில், புங்குடுதிவு, காரைதிவு, வண்ணார்பண்ணை, கந்தரோடை, அராலி, சுதுமலை, கொக்குவில், கோண்டாவில், நவாலி, நாரந்தனை, ஏழாலை, இணுவில், நல்லூர், கோப்பாய், நயினாதிவு, மானிப்பாய், மாரியங்கூடல், மாதகல், கரம்பன், ஆனைக்கோட்டை, சண்டிலிப்பாய் ஆகிய இருபத்தியிரண்டு இடங்களில் ஐம்பத்தொன்பது சைவப்பிரசங்கங்கள் செய்யப்பட்டன. இவற்றிற்காக சபை அங்கத்தவர்களும் ஏனையோரும் உபகரித்த தொகை ரூபா. 97.24 ஆகும். இதில் பிரசாரகர் வேதனம் முதலானவற்றிற்கு 97 ரூபா செலவாகியிருக்கிறது. சபையின் பிரசாரகர் பிரம்மமூர் க.சுப்பையர் ஆகும். இவர் நாலரை மாதங்கள் வேதனம் பெறாது பிரசங்கம் செய்துள்ளார்.

சபையினர் புதினப்பத்திரிகையொன்று ஆரம்பித்து நடத்தப்பெரு முயற்சி செய்தனர். போதிய பொருள் சேராமையால் முதல் வருடத்தில் அது நிறைவேறவில்லை.

(தொடரும்)

அடக்கம்

அன்பின் குழந்தைகளே,

சென்ற இதழில் பிறரை ஏமாற்றாமலும் பிறரிடம் ஏமாறாமலும் வாழவேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியிருந்தேன். அதனை உணர்த்த உப்பு வியாபாரியும் கழுதையும் என்ற கதையைப் பிரசுரித்திருந்தோம். இக்கதை மிகப் பழைய ஈசாப்புக் கதை. அதனைப் பெரியார் குமாரசாமி சோமசுந்தரம் அவர்கள் தனக்கேயுரிய பாணியில் எழுதியிருந்தார்கள். அக்கதை கூறும் பாடத்தை நீங்கள் மனதில் நன்கு பதித்துள்ளீர்கள் என நம்புகிறேன்.

மனிதருக்கு இருக்க வேண்டிய பல நல்ல குணங்களுள் அடக்க முடைமையும் ஒன்று. ஒரு வருக்கு கல்வி, கேள்வி, பொருள், பட்டம், பதவி போன்றன இருப்பினும், அவரிடம் அடக்கம் இல்லாதிருக்குமாயின் அவர் சிறப்படைய மாட்டார். உணவுக்கு உப்பு எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அதுபோல வாழ்வுக்கு அடக்கம் இன்றியமையாதது.

அடக்கமுடைமை என்பது மனம், வாக்கு (பேச்சு), காயம் (உடம்பு) ஆகியவற்றால் பிறரிடம் பணிவாக - அகம்பாவம் இன்றி - அடக்கமாக நடந்து கொள்ளும் பண்பாகும். இந்த அரிய குணம் பலருக்கு அமைவதில்லை.

பணிவுடையவர்கள் வாழ்வில் சிறப்படைவார்கள். திருவள்ளுவர் தமது அடக்கமான நூலிலே அடக்கத்திற்கு முக்கியத்துவமளித்து அடக்கமுடைமை என்ற அதிகாரம் அமைத்துப் பத்துக்குறிகள் பாடியுள்ளார். அவற்றைப் படித்து, பொருளுணர்ந்து மனனம் பண்ணி அவற்றின் வழிவழிப் பழகிக்கொள்ளுதல் சிறப்புத்தரும்.

எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் - நண்பர்களுடனும் சரி - எம்மை விடத் தாழ்ந்தோர்களிடமும் சரி - சினந்து, கடிந்து, வெட்டெனப் பேசுவது அடக்கமுடைய பண்பாகாது. அவ்வாறு பேசுவது மூலம் எதையும் சாதிக்க முடியாது. பதிலாக எமது வசைமொழிக்குள்ளானவர் மனதில் அவ்வசைமொழி மூளாத்தீப்போல்

என்றும் கனன்று (புகைந்து) கொண்டிருக்கும். இதனையே திருவள்ளுவர்,

**நீயினால் சுட்டபுன் உள்ளாறும்:
ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.**

என அழகாகக் கூறியுள்ளார்.

**கீழோரியினும் தாழ உரை
வெட்டெனப் பேசேல்
சினந்து பேசேல்
கடிவது மற**

என்பன ஒளவை முதாட்டியின் வாக்கு.

நமது பேச்சிலே அடக்கம் இருத்தல் வேண்டும். உங்கள் ஆசிரியரையோ அல்லது செயலகமொன்றில் அதிகாரியொருவரையோ சந்திப்பதற்குச் செல்வதாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அவரது செயற்கூடத்துள் அனுமதியின்றி நுழைந்து அவர் முன்னின்று நீங்கள் வந்த காரியத்தைக் கூற முற்படுவது பண்பான - அடக்கமுள்ள - செயலக மாட்டது. கூடத்து வாசலிலே நின்று "மன்னிக்கவும். நான் உள்ளே வரலாமா?" எனக் கேட்டு விட்டு அவரது பதிலுக்காகக் காத்து நின்றல் வேண்டும். அவர் வருமாறு அழைத்த பின்பே உட்பிரவேசிக்க வேண்டும். [காலணியை நிலத்தில் தேய்த்து ஒவியெழுப்பிக் கொண்டு நடத்தல் அடக்கமான பண்பாக மாட்டாது.

கதிரையில் அமருமாறு நீங்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டால் நன்றி தெரிவித்துவிட்டு, ஒவியெழுப்பாது கதிரையை நகர்த்திவிட்டு அமருதல் வேண்டும். ஒவியெழுப்பக் கூடிய முறையில் கதிரையை இழுத்தல் அடக்கமுடைய செயலக மாட்டாது. பின்னர் உங்களுக்கு ஒரு சிறு பிரச்சனையிருப்பதாகக் கூறி அதைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துக் கூற வேண்டும். எடுத்த எடுப்பிலேயே "உங்கள் கையொப்பம் பெற வந்துள்ளேன்" எனக் கூறுதலாகாது.

பேச்சின் போது "தயவுசெய்து" "நன்றி" போன்ற சொற்களைத் தாராளமாக உபயோகிக்க வேண்டும். உங்களுடைய *கெட்டித்தனங்களைப் பற்றிப் பெரிதாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது.

'வல்லமை பேசேல்'
என்பது ஒளவை வாக்கு.

நாம் பேசும்போது மிகவும் அவதானமாயிருத்தல் வேண்டும். பிழையான தகவல்களை முன்வைத்தல், பயனற்ற பேச்சுப் பேசி கேட்போரது காலத்தை வீணடித்தல், தேவைக்கு அதிகமாகப் பேசுதல் என்பவையும் அடக்கமுடைய செயற்பாடுகள் அல்ல.

**யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்
காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லியுக்குப் பட்டு
என்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.**

பணிவாக - அடக்கமாக - நடப்பதனால் எமக்கு இழிவு வந்து விடாது. அது நமது பெருமையை - உயர்வையே - புலப்படுத்தும். காய்த்துப் பழுத்துப் பயனுடைய மரத்தினது கிளைகள் தாழ்ந்து இருக்கும். பொத்தி வெளிவந்த வாழை தலைசாய்த்து நிற்கும். காய் கனி அற்ற கிளைகளும் பொத்தி வராத வாழையும் நிமிர்ந்து நிற்கும். தாழ்ந்த கிளைக்கும் தலை சாய்ந்த வாழைக்கும் தான் பெருமை.

**எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல்
அவருள்ளும்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து
என்கிறார் திருவள்ளுவர்.**

தண்ணீரைக் கிணற்றிலிருந்து வெளிக்கொணர துலா பணிகிறது. அதுபோலவே நாமும் கற்றோரைப் பணிந்தால் அவர்களிடத்துத் தேங்கிக் கிடக்கும் அறிவையும் நற்பண்புகளையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பொய்யா மொழிப் புலவர் என்ற பெரும் புலவரைச் சோழ மன்னன் சந்தித்தபோது "புலவரே" என அன்போடு அழைத்தான். புலவரோ உள்ளமும் உடலும் குலுங்கத் திரக்கிட்டு கண்கலங்கி நின்று கூறிய பாடல் இது.

**அறம் உரைத்தானும் புலவன்
முற்பாலின்
திறம் உரைத்தானும் புலவன்
— குறுமுனி
நானும் புலவன் தரணி பெறுக்
குமோ
யானும் புலவன் எனில்?**

(14ம் பக்கம் பார்க்க)

இராமேஸ்வர ஆலய சொத்துக்களை விற்கவேண்டாம்

இராமேஸ்வரம் ஆலயத்திற்கு சொந்தமான யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள நிலங்களை விற்பனை செய்யும் முயற்சிக்கு யாழ் சைவ மக்கள் அமைதியான முறையில் தங்கள் எதிர்ப்பினைத் தெரிவித்து வருகின்றார்கள்.

கிளிநொச்சி - திருநெறிக்கழகம் அப்பகுதியில் உள்ள மூத்த சைவப் பொதுமக்களின் ஒப்பத்துடன் பின்வரும் மகஜரை இந்துசாதனம் பத்திரிகைக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளது.

“எமது சைவசமய விழுமியங்களை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும்.”

“ஆறுமுகநாவலர் காலம் தொட்டு தென்இந்தியாவாகிய தமிழகத்துடன் ஆன்மீக தொடர்புகள் இருந்து வருகின்றது.”

“சிதம்பரம், வேதாரணியம், இராமேஸ்வரம் போன்ற கோவில்களுக்கு இங்குள்ள சைவ அன்பர்களால் நன்கொடையாக வழங்கப்பட்ட (அசையா) சொத்துகள் யாவற்றையும்

காப்பாற்றி அவற்றின் மூலம் வரும் வருமானத்தை கோவில்களுக்கு சேர்ப்பது தான் முறையான செயல்”

“அதை விடுத்து அவற்றை விற்க முயலும் செயல் முறையற்றது, கண்டிக்கத்தக்கது, எமது மன உணர்வுகளை மதித்து இந்திய தூதுவரும் கோவில் நிர்வாகமும் நடக்க வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.” என்று அம்மகஜரில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

அடக்கம்

(13ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இதன் பொருள்: அறம் என்ற மகாபாரதத்தைப் பாடிய பெருந்தேவனாரையும் புலவர் என்று கூறி, அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பாலையும் கூறிய திருவள்ளுவரையும் புலவர் என்று கூறி, அகத்தியரையும் புலவர் என்று கூறி, அடியேனையும் புலவன் என்று கூறினால் இந்த உலகம் பொறுக்குமா? பொய்யாமொழிப் புலவரின் அடக்கம் தான் என்னே.

அடக்கமானது ஒருவனுக்குச் சகல பேறுகளும் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சிகரமான தேவருலக வாழ்வைத் தரும். அடங்காமை சகல துன்பங்களும் நிறைந்த நரக வாழ்வைத் தரும். இதையே வள்ளுவப் பெருமான்,

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்;
அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

என்கிறார். இதனை விரித்துக் கூறுகிறது பிரபோதசந்திரோதயம் என்ற நூலிலுள்ள பாடலொன்று:

கற்றறிவு குலமேன்மை கருணை
பெரும்புகழ் செல்வம் கைம்மாறு
எண்ணாது
உற்றுதவும் கொடை சீர்மை ஒழுக்கம்
அருந்தவர் நியமம் உறவின்
கேண்மை
மற்று எதிரிவாத் தீண்மை வாய்மை
மிகுந்தாய்மை குணவனம்பி யாவும்
பெற்றிடினும் அடக்கம் இலாப்
பெருமித்தால் இத்தனைக்கும்
பிரையுண்டாமால்

ஒருவர் கல்வியறிவு, குலச்சிறப்பு, கருணை, புகழ், செல்வம், கொடைத் தன்மை, சீர்மை, ஒழுக்கம், தவம், நியமம், உறவினரது அன்பு, வலிமை,

உண்மை பேசும் தூய்மையான குணம், அழகு போன்றவற்றையெல்லாம் பெற்றவராகவிருந்தாலும் அடக்கமில்லாது பெருமிதம் கொண்டு திரிவாராயின், அது மேற்சொன்ன சிறப்புக்கள் யாவற்றையும் பிழைபட வைத்து விடும்.

குழந்தைகளே,

மனிதருக்கு இருக்க வேண்டிய நற்குணங்களுள் அடக்கமுடைமை முக்கியமானது என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துள்ளீர்கள். ஆகவே அடக்கமாக, பணிவாக, பண்புடன் வாழ்ந்து உங்கள் வருங்காலத்தைச் சிறப்பிடைய தாக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

மீண்டும் அடுத்த இதழில் சந்திப்போம்.

— ஞானகுரு

சைவசமயப் பெருநாள்கள்

(பங்குனிப் பூரண முதல் சித்திரைப் பூரண வரை)

பங்குனி	25 உ	(07-04-2001)	சனி	பூரணை விரதம்
	29 உ	(11-04-2001)	புதன்	சங்கடஹர சதுர்த்தி
சித்திரை	01 உ	(14-04-2001)	சனி	விஷு வருடப் பிறப்பு
	08 உ	(21-04-2001)	சனி	சனிப் பிரதோஷ விரதம்
	10 உ	(23-04-2001)	திங்கள்	அயாவாசை விரதம்
	12 உ	(25-04-2001)	புதன்	கார்த்திகை விரதம்
	14 உ	(27-04-2001)	வெள்ளி	சதுர்த்தி விரதம்
	16 உ	(29-04-2001)	ஞாயிறு	ஷஷ்டி விரதம்
	22 உ	(05-05-2001)	சனி	சனிப் பிரதோஷ விரதம்
	23 உ	(06-05-2001)	ஞாயிறு	சித்திரைச் சித்திரை
	24 உ	(07-05-2001)	திங்கள்	சித்திரா பூரணை சித்திர குப்த விரதம், அக்கினி நாளாரம்பம்

மகான் காசிவாசி சி. செந்திநாத ஐயர்

(2ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஐயரவர்களின் அரிய உபகரிப்பு

ஐயரவர்கள் தம் பெயர் நிலவத் தயாரித்து உபகரித்த பெரிய நூல்களைவிட, தர்க்கரீதியிலமைந்த கண்டனங்களும் ஒருசிலவாகும். அக்காலத்து மரபுக்கமைய ஆறுமுகநாவலரவர்கள் ஆரம்பித்த கண்டனத்துறையை, ஐயரவர்கள் அருமையாக வளர்த்துள்ளார். அவரின் கண்டனங்கள் தவிர்க்க முடியாதன. அவற்றால் அவர் சைவசமயத்தை அரண் செய்துள்ளார்.

ஐயரவர்கள் அவ்வப்போது செய்த சிறிய நூல்கள் சில அச்சேறியிருந்தன. ஸ்ரீ சீகாழிப் பெருவாழ்வின் சிவகாருண்ணியமாட்சி, சிவலிங்க மகத்துவம், திருநீற்றின் உண்மை, ஞானரத்தினாவளி முதலிய நூல்கள் ஏகாம்பர முதலியாரவர்கள் முயற்சியால் அச்சிடப்பெற்றன.

ஐயரவர்களின் ஞானபரம்பரை

ஞானி என்றும் யோகி என்றும் அன்பர்கள் போற்ற வாழ்ந்த ஐயரவர்களுக்குத் தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் மாணாக்கர் பரம்பரை உண்டு. புன்னாலைக்கட்டுவன் மகா வித்துவான் கணேச ஐயர், மந்திர உபதேசம் பெற்றுச் சித்தாந்த சாத்திர நுட்பமறிந்த வைபவம், அவர் கந்தபுராணத்தில் ஈடுபட்டிருந்த சம்பவம் முதலியன தொல்காப்பியப் பெருமையால் மறைந்துள்ளன போலும்.

தமிழ்நாட்டில் செந்திநாதையரவர்களின் ஞான பரம்பரை சென்னை, சீகாழி, திருச்செந்தூர், திருப்பரங்குன்றம், காரைக்குடி, தேவகோட்டை முதலிய பகுதிகளில் பாரம்பரியமாக நிலவி வந்தது.

ஐயரவர்களின் சகோதரர்களாய் பொன்னையர், சிவசம்புநாதையர், ஐயரவர்களின் மகன் மீனாட்சி, பொன்னையரின் மைந்தர் சுந்தர சர்மா (பிரேம சுந்தரன்) முதலானோர் பாரம்பரியத்தைப் பேணிவந்தனர். புன்னாலைக்கட்டுவன் கணேசையரவர்களிடம் முறையாகப் படித்தவர்களுக்கும் செந்திநாதையர் அவர்களின் பாரம்பரியம் சொந்தமாய் நிலவியது. "சிவபெருமான் உலகத்துக்குக் கருத்தா, அவரே முழுமுதற்கடவுள்" என்னும் சைவப் பாரம்பரியம் நிலைப்பதற்கு நாவலர் பாரம்பரியம் உறுதுணையாயிருந்தவாறு, செந்திநாதையரவர்களின் பாரம்பரியமும் அரணாய் அமைவதாயிற்று.

மறைவு

செந்திநாதையரவர்கள் எழுபத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர். அவர் தம் வாழ்வின் பெரும் பகுதியைத் தமிழ்நாட்டிலே சைவத்துக்காக வாழ்ந்து கழித்தவர். சைவத்துக்கும் சைவ சித்தாந்தத்துக்கும் உறுதுணையாயுள்ள வடமொழி நூல்களைத் தொட்டுக் காட்டியவர், சைவப் பண்ணையில் முனைகொண்ட களைகளையகற்றியவர். பண்ணை மாடுகளுக்குக் குறிசுட வந்த புறமதத்தவர்களை வெருட்டிக் கலைத்தவர். சைவ வாழ்வை வாழ்ந்து வழிகாட்டியவர். அவர் வாழ்ந்த திருப்பரங்குன்றம், ஈழத்துக் குடியிகள் எனுந் தொடருக்கு வரலாற்றுப் புகழ் பெற்றது. அவர் முற்றிப் பழுத்த சைவப் பழமாய் 05-05-1924 ஆம் நாளில் அத்த நட்சத்திர வேளையில் முத்தியடைந்தார்.

சைவம் வாழத் தமிழ் வளரும்

தவளையும் தேனீயும்

என்றும் நிலையாக உள்ள உண்மையை - சத்தியத்தை - உணர்ந்தவர்களை ஞானிகள் என்கிறோம். ஞானியே எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவன் என்கிறான் கீதாசிரியன். ஞானம் என்பது முழுமையானது - நிறைவானது.

**“ஞானந்தின் மிக்க அறநெறி நாட்டில்லை
ஞானந்தின் மிக்க சமயமும் நன்றன்று
ஞானந்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவாம்
ஞானந்தின் மிக்கார் நரரின் மிக்காரே”**

என்பது திருமந்திரம். ஞான மார்க்கத்தைச் சன்மார்க்கம் எனவும் அழைப்பர்.

ஞானத்திற்கு அடையாளம் மெளனம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய மார்க்கங்கள் ஞானத்தில் முடியும். ஆன்ம அனுபவமே ஞானமாகும். தங்க நகையை நகையாகப் பார்ப்பது சிறப்பல்ல. தங்கமாகக் காண்பதே ஞானம்.

**பொன்னை மறைந்தது பொன்னணி மூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி மூடணம்**

அறிவை அறியாமை மறைக்கிறது அந்த மறைப்பை நீக்குவது ஞானம். மறைப்பை ஆவரணம் என்பர். காரியத்தை நாடாமல் காரணத்தை உணரும் மார்க்கம் ஞானமார்க்கம். ஞானிகள் தம்மில் வேறாக எதையும் காணமாட்டார்கள். வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவர்கள் அவர்கள். உடல் பற்றிய உணர்வை முற்றிலும் கடந்தவர்கள். “செத்துத் திரிவர் சிவஞானியர்களே” என்கிறது திருமந்திரம். உடலில் இருக்கும் போதே பிறவியிலிருந்து விடுதலை பெற்று நிற்பதால் ஞானியரைச் சீவன்முத்தர் என்றும் அழைப்பர். ஞானியின் உடம்பை ஆலயம் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

ஞானிக்கு தானற்ற தன்மை, தான் அவனாதல், சிவமான இயற்கை, ஆகிய மூன்றும் அடையாளங்கள் என்கிறார் திருமுலர். ஞானியின் மொழி மெளனம். ஞானிகள் சமநோக்கு உடையவர்கள். ஞானிகளை வினைகள் நெருங்குவதில்லை.

நாமும் இந்த உலகத்தில் வாழ்கிறோம். ஞானிகளும் இங்கு தான் வாழ்கின்றனர். தடாகத்தில் தாமரை உள்ளது. அதன் அருகில் தவளை வாழ்கிறது. ஆனால் அது தாமரை மலரில் உள்ள தேனைக் குடிப்பதில்லை. தேனீக்களோ மலரில் அமர்ந்து தேனைப் பருகுகின்றன. ஞானிகள் தேனீக்களைப் போன்றவர்கள்.

Vegetarian Diet A Factor In Human Development

— Swamy Sivananda —

Self-evident truths do not need to be emphatically scouted or substantiated by long argumentation. It is futile to get into hot disputes over this question of vegetarianism or to bring out statistics in support of non-vegetarian diet. It is not within the reach of all to understand the finer points in connection with vegetarianism.

The most important reason for which the vegetarian diet is advocated and nonvegetarian diet condemned is because of their respective effects upon the *ethical* and the *spiritual* development of the human beings. The consideration is not so much of merely physical and mental or intellectual development of the man. Man is more than just body and mind. He is essentially an ever-perfect, ever pure and ever free Spirit in his true inner nature. Human birth is given as an opportunity and a means to attain this sublime *knowledge* of his inner spiritual nature and to regain his Divinity. In this process, all grossness and animalistic tendencies have to be totally eliminated from the human personality. Non-vegetarian diet, which is gross and animal by its very nature, is a great hindrance to this process. Pure Sattvic diet is a great help to the refinement of the human nature. Vegetarian diet is a great factor in this. Ethical

idealism and spiritual aspiration find place and flourish more easily in a pure Sattvic and refined nature. Hence the vital importance of eschewing gross animal diet and adopting a pure vegetarian diet. This is indispensable in the true interests of the noble inner culture of the man's being.

Ignorant people thoughtlessly wax eloquent in their advocacy of animal diet. They do not know about the important fact that man's nature is influenced by the diet that he takes. All foods are divided by our ancient men of wisdom into Sattvic, Rajasic or Tamasic. Animal diet belongs to the Rajasic and mostly to the Tamasic category. Animal diet is not Sattvic. Sattvic diet is essential in the process of the ethical and spiritual culture of man. Vegetarian diet is mostly Sattvic. The subtle part of the food material goes to make up the mind of man. Tamasic diet produces Tamasic tendencies in man. Onion and garlic are extremely Tamasic. They are as bad as meat. Therefore, they are totally forbidden to those who wish for moral and spiritual growth. No doubt animal diet may produce a strong Sandow or a dauntless soldier or a keen brainy scientist. But, in the Hindu view of life, the real value is placed upon the moral and spiritual worth of

the man. Moreover, flesh eating involves the exercises of cruelty, which is not an elevating virtue. It is a bestial quality. It degrades man. Cruelty is condemned by all great men. Thus the cruel slaughter of animals and the taking of innocent lives which flesh-eating entails makes it abhorrent to all right thinking men and women all over the world. People who are slaves to flesh-eating habit cannot give up animal diet, because they have become confirmed and inveterate meat eaters and hence they try to justify their habit by various arguments and statistics.

Beloved Atman! Be wise. Do not enter into hot disputes. You cannot expect to change the ways of the world by disputation and argumentation. Ultimately, it is only the force of personal example that has a strong effect upon the people around you. Of course, if earnest people with sincere desire to know the right, approach you for enlightenment, you may by all means, explain to them the true facts about the matter and urge them to follow the right course. But self-conceited and dogmatic people only learn through their own hard and bitter experiences in life. Pray for them and ask the Lord to shower His Grace upon such souls and bless them by bringing them upon the right path.

University of Jaffna
141635

Library

